

VERKLIGHETSPROBLEMEN, DEL ETT

1.1 Vad de flesta icke veta

¹En framstående vetenskapsman i vår tid svarade på frågan, om mänskligheten ännu lyckats utforska en procent av verkligheten: ”Nej, icke ens en tiotusendels procent.”

²Alltså icke ens en miljondel! För en sådan forskare får man onekligen respekt. Ingen imponerar mera än den som inser mänsklighetens oerhörda okunnighet i livshänseende. Ty det är uppenbart för alla, som tillgodogjort sig vad teologi, filosofi och vetenskap ha att komma med, att de slutsatser som kunna dragas endast äro hypoteser (fint ord för gissningar och förmodanden!). Eller som professor Whittaker uttrycker saken: ”Vi veta, att det finns något som kallas materia men veta icke vad det är, och vi veta, att den rör sig men veta icke varför, och det är summan av allt vårt vetande.” Detta är riktigt. Vetenskapen kan icke besvara frågorna *vad* och *varför*, vilket redan Newton insåg. För att befria sig från bevisen på denna alltför generande okunnighet söka moderna filosofer utmönstra alla verklighetsbegrepp och kalla just dessa för fiktioner!

³Det finns inom teologi, filosofi och vetenskap gott om auktoriteter, som kunna bedöma allt och tvärsäkert uttala sig om sådant, som de icke ens undersökt. De veta a priori, att ”detta” icke kan vara sant, ty det strider mot vad som står i deras papperspåve eller det ”strider mot naturlagarna”. Som om deras papperspåve åt dem löst tillvarons problem, tillhandahållit en världsåskådning, som förklarar verkligheten och löser de fundamentala kunskapsproblemen! Som om vetenskapen kunde avgöra vad som ”strider mot naturlagarna”, när den icke utforskat ens en procent av dem!

⁴Det är viktigt, att vi icke begränsa oss till vad som utforskats, icke avvisa något enda uppslag, därför att det synes oss främmande, osannolikt eller onyttigt. Det är viktigt att undersöka varje ny kunskapsmöjlighet. Vi veta för litet för att ha råd försumma minsta utsikt att vidga vårt vetande. Allt nytt förefaller de flesta vid första påseendet osannolikt. De som anse sig äga bedömningsförmåga, godtaga endast det som passar in i deras tankesystem. Men de borde kunna inse, att om detta är så riktigt, så skulle de vara i det närmaste allvetande.

⁵Vetenskapsmännen tyckas ständigt glömma, att deras hypoteser och teorier förbli endast tillfälliga. De smickra sig med att vara fria från dogmatism, att tänka fritt och rätt. Men vetenskapens historia har alltid vittnat om motsatsen. Att utan undersökning förkasta det skenbart osannolika, främmande och okända (dit har varje revolutionerande idé hört) är alltjämt alltför vanligt bland vetenskapens auktoriteter. Det utforskade kalla vetenskapsmännen för bedrägeri och de religiösa för gud.

⁶Det ligger något skenbart oefterrättligt, outrotligt idiotiskt i detta: att vägra undersöka.

⁷Den verkliga sökaren, som insett mänsklighetens totala desorientering och intellektuella hjälplöshet, när det gäller tillvarons problem, undersöker allt, alldeles oberoende av härskande auktoriteters kategoriska avfärdande och den eftersägande allmänna opinionens löje och förakt för allt den ingenting vet om eller kan begripa.

⁸Det är en till synes hopplös uppgift att klargöra för oinvigda det totalt obekanta, särskilt om detta ter sig främmande, osannolikt och överkligt.

⁹Mänskligheten har så länge matats med så många religiösa, filosofiska, vetenskapliga och de senaste decennierna även ockulta försök till förklaring på tillvaron, att de flesta vägra taga del av den verkliga kunskapen, när denna erbjudes. De äro nöjda med att utforska den för dem synliga världen. Allmänt tvivel på att det finns någon annan verklighet utbredes alltmera.

¹⁰Men tänk om det finns en kunskap om tillvaron, som för de lärde ter sig såsom höjden av galenskap! Tänk om filosofen Kant misstog sig, när han försteg sig till påståendet, att vi aldrig skulle kunna få veta något om naturens inre verklighet! Tänk om de indiska rishierna, de egyptiska hierofanterna, de gnostiska teurgerna, de ursprungliga, äkta rosenkreuzarna icke voro

sådana mystagoger, charlataner och bedragare, som de lärde sökt göra dem till!

¹¹Utmärkande för lärdomen av i dag är föraktet för allt vi ärvt från fäderna, som om alla mänsklighetens hittills gjorda erfarenheter vore förnuftslösa och livsodugliga.

¹²Naturforskningen har kommit långt inom sina begränsade områden. Men endast eliten inom dessa vetenskaper börjar ana, hur litet mänskligheten vet om det hela.

¹³Vad veta paleontologerna om mänsklighetens ålder, att fullt utvecklade människor funnits på vår planet i 21 miljoner år?

¹⁴Vad veta geologerna om de båda halvklotskontinenterna Lemurien och Atlantis, som numera ligga på Stilla Havets och Atlantens botten, och fornforskarna om dessa kontinenters civilisation?

¹⁵Vad veta arkeologerna om kulturer, som ligga oss mycket närmare i tiden än de nämnda: om den indiska kulturen för c:a 50 000 år sedan, om den egyptiska för 40 000 år sedan, om den peruanska för 15 000 år sedan eller ens om den gammalgrekiska för c:a 12 000 år sedan?

¹⁶Vad veta de lärde om de olika hemliga kunskapsordnar som funnits i många länder? Vad veta de om den orden som instiftades av Vyasa i Indien för c:a 45 000 år sedan, av Hermes Trismegistos i Egypten för c:a 40 000 år sedan, av den förste Zoroaster i Persien för c:a 30 000 år sedan eller av Pytagoras för endast c:a 2700 år sedan?

¹⁷Vad veta de lärde om tillvaron, om universums byggnad, om andra slag av materier och världar än den fysiska, om att det finns ett femte naturrike?

¹⁸Vad veta dessa ofantligt lärde ens om det liv individen fortsätter att leva, sedan han lämnat sin utslitna organism?

¹⁹Vad de kanske lyckats uppsnappa om något av hithörande vetande är så förvrängt, att det närmast kan betraktas såsom grov vidskepelse.

²⁰För västerländsk uppfattning innebär tanken, att kunskapen skall behöva hemlighållas, något nästan upprörande eller i varje fall motbjudande, och förmodan ligger nära till hands, att det är fråga om "charlataners andliga kvacksalveri".

²¹Indierna däremot inse utan vidare, att detta är nödvändigt. De ha flertusenårig erfarenhet av att man icke får "kasta pärlor", och de göra det icke heller.

²²Och detta av de enkla skälen, att för exakt uppfattning fordras mycket stora förutsättningar samt att all kunskap som ger makt missbrukas av alla, som äro i stånd att bruka makten för egen del.

²³Det finns många slag av yogier i Indien. Högsta slagets yogier äro icke kända av andra än särskilt invigda. De yogier västerlänningarna få lära känna tillhöra i regel ramakrishnamissionen. De lära ut sankhya- och vedantafilosofien enligt Ramakrishnas recept. De högsta yogierna äro invigda och lämna sin kunskap i arv endast till några få utvalda lärjungar och under strängaste tysthetslöfte. De betrakta alla västerlänningar som barbarer och anse det vanhelgande av kunskapen att röja något av den för dessa okunniga, obotligt skeptiska, hånfullt och arrogant överlägsna, nyfikna, som missbruka kunskapen, sedan de trott sig ha förstått den. Västerlänningarna ställa för övrigt allt sitt vetande i barbariets tjänst och till banditers förfogande.

²⁴Indierns inställning till livet är rakt motsatt västerlänningens. Under det att för västerlänningen fysiska världen är den enda existerande, är för indiern överfysiska verkligheten den väsentliga realiteten. Det är de högre materievärldarna, som utgöra materiella grunden för fysiska materien, och orsakerna till naturprocesserna äro att finna i dessa högre världar.

²⁵Den verkliga yogin, som lyckats med sina experiment, har utvecklat hos andra ännu outvecklade organ, avsedda att i en framtid organiseras och vitaliseras, organ som möjliggöra utforskandet av högre molekyllag, en hel serie allt högre aggregationstillstånd, långt bortom kärnfysikens möjligheter att utforska.

²⁶Dessa anlag äro västerlänningarna aningslösa om, och deras väldiga auktoriteter avvisa med

löje och förakt tanken på dylika möjligheter. De ha nämligen den stora förmågan att bedöma sådant, som de icke veta något om.

²⁷Den indiska världsförklaringen är också vida överlägsen den västerländska. Den lär om utvecklingen, om själens preexistens, om återfödelsen samt om karma eller lagen för sådd och skörd. Den gör gällande, att det finns andra världar än den fysiska och åtar sig att bevisa detta för allvarliga och uppriktiga sökare, som vilja underkasta sig dess metoder för utvecklandet av hos människan förefintliga anlag till högre slag av objektiv medvetenhet. Den vederlägger därmed agnostikers och skeptikers förnekande av överfysiskt vetande, av tillvarons lagenlighet, av utvecklingen etc. och röjer därmed väg för esoteriken.

²⁸Hur ska också västerlänningar kunna veta något om överfysiska världar, när de sakna förmåga att konstatera dessas existens? De konstatera fakta i fysiska materien med hjälp av fysiska förståndet (objektiv fysisk medvetenhet). För att kunna konstatera fakta i högre världar fordras motsvarande slag av förstånd. Det är dessa högre slag av förstånd man givit den misslyckade beteckningen ”klärvoajans”.

²⁹Man kan icke klandra vetenskapsmännen för att de sakna emotionalt förstånd eller mentalt förstånd. Men man har rätt att fordra, att de icke blankt förneka existensen av sådant, som de sakna varje logisk rätt att uttala sig om.

³⁰Filosofien lär icke människan att tänka i överensstämmelse med verkligheten. Den lär i stället, att människan endast begår misstag, när hon försöker tänka utan erforderliga fakta. Det ha filosoferna ännu ej begripit. De ha för övrigt misslyckats med att lösa det mest självklara av alla kunskapsproblem.

³¹Omdömet om västerländska psykologien överlåtes helst åt förstående läsaren av det efterföljande.

³²De som äro nöjda med sina tanke-system (icke minst skeptikerna), må gärna ha dem. Vi få alla lära om i nya liv. Men det finns en kategori av sökare, som instinktivt ana, att det måste finnas något annat, något mera, att så, som de lärde säga att det är, kan det icke vara. Det är dessa sökare esoterikern vill nå, icke för att övertala utan för att bedja dem logiskt undersöka saken. Är esoteriken felaktig, måste den kunna logiskt vederläggas. Men den vederläggs icke med det vanliga svammel som alltid serveras av dem som aldrig undersökt saken.

³³För de flesta kan esoteriska kunskapen på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium icke bli annat än en arbetshypotes. Men ju längre mänskligheten utvecklas, desto mer kommer den hypotesens ojämförliga överlägsenhet att bli uppenbar.

³⁴System är tänkandets orienteringssätt. Fakta äro i stort sett värdelösa, innan förnuftet kan inpassa dem i deras rätta sammanhang (historiska, logiska, psykologiska eller kausala). Till grund för allt förnuftigt tänkande ligga principer och system. Varje tänkande människa har gjort sig system, om hon vet om det eller ej. System ger riktig uppfattning av tänkandets grund och följd samt objektiva företeelsers orsak och verkan. Systemets beskaffenhet visar individens utvecklingsnivå, bedömningsförmåga och sakkunskap. De flestas system äro känslotänkandets trossystem, som inga fakta kunna rubba. Därmed har individen nått sin mognadspunkt, gränsen för sin förmåga av mottaglighet, och sitter fången i sitt eget tankefångelse.

³⁵Så stor är okunnigheten om tillvaron, att teologiens dogmsystem, filosofiens spekulatssystem och vetenskapens primitiva hypotessystem kunnat godtagas såsom nöjaktiga förklaringar.

³⁶Sökare efter sanningen undersöka förekommande systems utgångsfakta eller grundhypoteser, systemets inre motsägelselöshet, dess konsekvenser och möjlighet till förnuftiga förklaringar.

³⁷Det finns många, som redan vid första kontakten med esoteriken finna den omedelbart självklar. Det är nämligen så, som Platon hävdade, att kunskapen är återerinring. Allt vi kunna omedelbart uppfatta, begripa, förstå, ha vi i föregående inkarnationer tillgodogjort oss. Även

en gång förvärvade egenskaper och förmågor förbli latent, tills de i ny inkarnation få tillfällen att utvecklas. Förståelsen för det gamla finns kvar, liksom anlagen till färdigheter. Ett av de många exemplen på detta är geniet, en eljest obegriplig företeelse.

³⁸Esoterikern vänder sig med sitt system till dem som förblivit sökare och icke kunnat nöja sig med härskande system. Han avvaktar lugnt den dag, då vetenskapen konstaterat så många dittills esoteriska fakta, att den icke längre kan vägra godtaga esoteriken som enda verkligt hållbara arbetshypotesen.

³⁹Den esoteriska kunskapens oskattbara värde ligger bland annat däri, att den befriar från okunnighetens vidskepelse och skenkunskap, från illusioner och fiktioner (föreställningar utan motsvarighet i verkligheten) och medför en total omvärdering av alla livets värden såsom nödvändig följd av vetenskapen om livets mening och mål.

1.2 Esoteriska kunskapsordnarna

¹På emotionalstadiet behöver människan något fast för känslan, på mentalstadiet något fast för tanken för att hon icke skall vara som ett rö för vinden, som en farkost på villande hav, tycka sig vandra på bottenlöst gungfly. Hittills har detta något icke varit i överensstämmelse med verkligheten.

²Eftersom mänskligheten aldrig på egen hand kan förvärva kunskap om tillvaron, dess mening och mål eller kunskap om kosmiska verkligheten och livet, har den alltid fått denna kunskap till skänks – av vem kommer senare att visas.

³Det har haft sina risker. Den kunskap som ger makt, kunskapen om naturlagar, naturkrafter och dessas handhavande, har alltid missbrukats i själviska syften. Och de som icke kunnat begripa kunskapen om verkligheten, ha alltid förvrängt den till vidskepelse och villoläror.

⁴Kunskap medför ansvar för rätt bruk av kunskapen. Missbruk av kunskap för till kunskapens förlust, och då det gäller hela folk till dessas utplånande.

⁵Två gånger ha hela kontinenter, Lemurien och Atlantis, måst sänkas i havets djup.

⁶Efter dessa två misslyckanden beslöts, att kunskapen skulle få meddelas endast i hemliga kunskapsskolor och endast till dem som nått ett sådant utvecklingsstadium, att de kunde rätt förstå och icke misstolka vad de fingo veta och rätt tillämpa kunskapen för tjänande av livet. De fingo lära sig att tänka rätt. Sedan c:a 45 000 år tillbaka ha esoteriska kunskapsordnar inrättats bland folk, som nått tillräckligt hög nivå. Eftersom kunskap är återerinring, kunna de som aldrig varit invigda, icke inse esoterikens riktighet.

⁷Kunskapsordnarna hade flera grader. I lägsta graden meddelades omsorgsfullt utarbetade symboler, som i varje högre grad kunde uttydas på nytt sätt, så att endast de som nådde högsta graden, fullt kunde förstå det hela. Förfaringssättet hade sina vanskigheter, enär de som icke fingo högsta graden, ibland gjorde sig egna och felaktiga tankesystem.

⁸För dem som icke fingo inträde i dessa ordnar, instiftades religioner, motsvarande olika folks möjlighet till förståelse och behov av normer för ändamålsenligt handlande.

⁹Den snabbt stigande allmänna upplysningen och vetenskapens landvinningar nödvändiggjorde andra åtgärder. Alltsedan 1700-talet har striden mellan ”tro och vetande” (något de icke kunna skilja på som tro sig veta, begripa, förstå) ständigt skärpts. (Alla äro troende som sakna exakta kunskapen om verkligheten, även de som säga sig icke tro något.) Denna strid började med den antireligiösa och antimetafysiska upplysningsfilosofien och ökade alltmera under 1800-talet med naturforskningens framsteg. Laplace med *Système du monde*, Lamarck, Darwin, Spencer och Haeckel med utvecklingsläran, Lange med *Materialismens historia* med flera övertygade naturforskarna om att de ”icke behövde hypotesen om någon andlig värld”. Deras angrepp på äldre livsåskådningar ledde till en alltmer förvildande desorientering, så att människorna till slut ”kände sig alltmer osäkra beträffande vad som är rätt och orätt. De äro till och med ovissa om huruvida rätt och orätt är något annat än gammal vidskepelse.” Fara finns att mänskligheten i sin dårskap utrotar sig själv.

¹⁰Det blev nödvändigt vidtaga åtgärder för att motverka denna galenskap, och beslut fattades att låta den ofarliga delen av esoteriska kunskapen, som mänskligheten numera äger möjlighet att begripa, om än ej förstå betydelsen av, få bli exoterisk. Mänskligheten fick därmed möjlighet att bilda sig en förnuftig uppfattning om verkligheten och livet samt om tillvarons mening och mål.

¹¹Inom esoteriska ordnarna var tro icke tillåten. Där gällde det att begripa och förstå, icke att tro. I lägsta graden fingo de lära sig skilja på tro och antagande. Tro är känslans absoluta och oresonliga övertygelse, oemottaglig för rättelse och förnuft. Envar har sin lilla tro om snart sagt vilken absurditet som helst. Och detta därför att människan saknar möjlighet till verklig kunskap om annat än definitivt fastslagna fakta i synliga världen. Antagande däremot är något tills vidare, tills man fått veta, är tillgängligt för förnuftsskäl och önskar rättelse. Auktoriteter må gärna gälla inom alla livets olika områden. Men deras antaganden utgöra ingen slutinstans för sunna förnuftet, vilket, ehuru olika för envar (individens genom inkarnationerna förvärvade, syntetiska livsinstinkt), dock är högsta förnuft, som envar bör sträva att utveckla.

¹²Under de senaste två tusen åren har en oavlåtlig kamp rasat mellan olika ideologier, en kamp mellan teologi och filosofi, teologi och vetenskap, filosofi och vetenskap.

¹³I europeiska filosofiens historia är det huvudsakligen kampen mellan teologi och filosofi, som kommer till synes. Teologien har i denna kamp nästan alltid fått stöd av de politiska makthavarna. Filosofien har med utsäglig möda och miljontals martyrer fått kämpa sig fram steg för steg till tankefrihet och yttrandefrihet, tolerans och humanitet. Den vinsten hotas i stället av den marxistiska ideologien, som förbjuder individen att tänka annorlunda än makthavarna bestämma. Detta är det nya tanketyranniet. Att med detta nya slags idiotisering mentala utvecklingen hämmas, borde även enkla intellekt kunna inse.

¹⁴Kampen mellan teologi och vetenskap började med Galilei och pågår alltjämt.

¹⁵Striden mellan filosofi och vetenskap har åtminstone för tillfället avblåsts, sedan filosoferna definitivt blivit antingen agnostiker, förnekande möjligheten att konstatera överfysiska fakta, eller antimetafysiker, förnekande överfysiska verklighetens existens.

¹⁶I filosofiens historia, som i själva verket börjar med sofisterna, kunna vi följa mänskliga förnuftets försök att utan esoterisk kunskap, med tillgång till enbart fysiska förståndet, på egen hand söka lösa tillvarons problem.

¹⁷Att detta var dömt att misslyckas, framgår av det följande. Men först i vår tid börjar man allmänt inse, att detta är omöjligt. Vetenskapen saknar de uppfattningsorgan som skulle erfordras härför. Och vetenskapsmannen vägrar befatta sig med det som icke kan utforskas med naturforskningens hjälpmedel. Detta är logiskt sett fullt försvarligt.

¹⁸Det finns anledning påpeka, att indiska yogafilosofien icke är i överensstämmelse med esoteriska kunskapens fakta utan grundad på misstolkning av sådana. Av återfödelsen gjordes en meningslös själavandring, så att människan anses kunna återfödås såsom djur, utan förståelse för att återgång till lägre naturrike är utesluten. Evolutionen genom mineral-, växt-, djur- och människorikena anses upphöra i och med att människan uppgår och utslocknar i nirvana, utan förståelse för att nirvana icke är slutet utan början. Indiska tolkningen av manas, buddhi, nirvana, atma, karma är missvisande liksom advaitas absoluta subjektivism, som omöjliggör kunskap om tillvarons materie- och rörelseaspekter.

1.3 Bevisen för hylozoiken

¹När människorna få tag på ett nytt ord, förlorar det mer eller mindre snabbt sin ursprungliga betydelse. Man tror sig alltid veta vad ordet hör till för begrepp. Det är att förutse, att beteckningen "esoterisk" såsom beståndsdel i massans ordförråd blir liktydig med något vad som helst.

²Tyvärr finns även risk för att esoteriken råkar i vanrykte genom all den kvasiockultism, som blir allt talrikare. Allt fler litteratörer av inkompetenta slaget ha, med fint väderkorn för

vad som betalar sig, skyndat producera allsköns gallimatias, ty sådant har strykande åtgång som all annan bottenlitteratur. Med sitt av all fikcionalism fördärvade verklighetssinne föredra folk dikt framför verklighet.

³Det finns också klärvoajanter à la Swedenborg, som vittna om vad de skådat i ”den inre världen”. De böra besinna esoteriska axiomet, att ”ingen självlärd skådare såg någonsin riktigt”, emedan nästa värld visserligen är skenbart lik vår men i själva verket något totalt olik vår. Utan esoterisk kunskap om hithörande förhållanden misstolkas så gott som allt.

⁴För dem som behöva bevis för hylozoikens riktighet (överensstämmelse med verkligheten), finnas fem bevis, varje för sig fullt tillräckligt och utan motstycke i logisk hållbarhet. Dessa fem äro:

logiska beviset
förklaringsbeviset
förutsägelsebeviset
klärvoajansbeviset
experimentella beviset

⁵Logiska beviset ligger däri, att hylozoiken utgör ett motsägelöst och ovederläggligt tankesystem. Ett sådant kan icke konstrueras av mänskligt intellekt eller utan kunskap om verkligheten. Det kan aldrig komma i motsättning till av vetenskapen definitivt konstaterade fakta. Alla nya fakta komma att finna sin plats i systemet. Ju mer forskningen framskrider, desto mer kommer hylozoiken att visa sig vara enda hållbara arbetshypotesen. Något annat kan den icke bli för de flesta på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium.

⁶Förklaringsbeviset: Hylozoiken förklarar på enklaste, enhetligaste, mest generella, motsägelösa och ovederläggliga sätt tusentals eljest fullkomligt oförklarliga företeelser.

⁷Förutsägelsebeviset: Det finns redan en mängd bevisbara förutsägelser (tillräckligt många för att fylla en volym) av mänskligt sett oförutsebara upptäckter, uppfinningar och händelser, som fått sin bekräftelse.

⁸Klärvoajansbeviset: Som också indiska rajayogier hävda, kan envar, som är villig underkasta sig härför erforderlig träning, utveckla hos människan slumrande anlag, som en gång komma att bli förmågor hos alla: nämligen möjlighet att förvärva objektiv medvetenhet i allt högre, för närvarande osynliga molekylarslag eller aggregationstillstånd.

⁹Experimentella beviset (magi): Detta består i att med vetskap om hithörande naturlagar och metoden för dessas tillämpande med hjälp av fysisk-eteriska materiereenergier åstadkomma förändringar även i grovfysisk materia. Magien har emellertid förbjudits av flera skäl. Den skulle sätta vapen i händerna på alla mänsklighetens potentiella banditer och fresta dem till allehanda brott. Magiern har av vetenskapsmännen stämplats som bedragare, alldenstund dylika fenomen äro omöjliga, då de ”strida mot naturlagarna”. Magiern har blivit martyr även på annat sätt. De sensationslystna kräva allt fler sensationer. De hjälpbehövande belägra sitt offer med krav på hjälp. De nyfikna vilja få alla sina egna problem lösta åt sig.

1.4 TILLVARONS GRUNDFAKTORER

¹I det följande ges i modern dräkt för första gången en populär framställning av det väsentliga i pytagoreernas hemliga kunskapslära. Pytagoras kallade världsåskådningen: hylozoik (andlig materialism). All materia har ande eller medvetenhet. Alla världar äro andliga världar, lägre och högre.

²”Verklighetsproblemen” lämnar endast de mest fundamentala fakta för förståelsen av livets mening och mål. Tusentals redan publicerade ha måst utelämnas för att icke tynga framställningen. Utförligare redogörelse lämnas i *De vises sten* av Laurency.

³I kunskapsteoretiskt hänseende är allting först och främst vad det synes vara, nämligen

fysisk materiell verklighet, men därjämte alltid något helt annat och ofantligt mycket mera.

⁴Tillvaron är en treenighet av tre likvärdiga aspekter: materien, rörelsen och medvetenheten. Ingen av dessa tre kan finnas till utan de andra två. All materia är i rörelse och har medvetenhet.

⁵Materien är sammansatt av uratomer, av Pytagoras benämnda monader, minsta möjliga del av urmaterien och minsta fasta punkt för individuell medvetenhet.

⁶Rörelsens grundorsak är urmateriens dynamiska energi.

⁷Medvetenheten i uratomerna är från början potentiell (omedveten), väckes i manifestationsprocessen efterhand till aktualiserad, passiv medvetenhet för att därefter bli alltmer aktiv i allt högre naturrikens allt högre världar.

⁸Pytagoras insåg grekernas förutsättningar för objektiv verklighetsuppfattning, vetenskaplig metodik och systematik. Att som orientalerna odla medvetenhetsaspekten, innan grunden lagts för förståelse av materiella verkligheten, resulterar i subjektivism och ohämmat fantasiliv. Det är Pytagoras vi ha att tacka för de flesta av våra fundamentala verklighetsbegrepp, som våra dagars (om verkligheten okunniga) begreppsanalytiker anstränga sig med att utmönstra och därmed definitivt omöjliggöra verklighetsuppfattning. Pytagoras med monadläran och Demokritos med exoteriska atomläran kunna betraktas som de två första vetenskapsmännen i västerländsk betydelse. De insågo, att materieaspekten är nödvändiga grunden för vetenskapligt betraktelsesätt. Utan denna grund fås ingen exakthet i utforskandet av företeelsernas natur och relationer. För individuella medvetenheten finnas inga kontrollerbara gränser, utan den har en tendens att drunkna i medvetenhetsoceanen.

⁹I det följande redogöres närmare för verklighetens tre aspekter, medvetenhetsutvecklingen i de olika naturrikerna och den stora Lagen, inbegreppet av alla naturlagar och livslagar. Kännedom om de tre livsaspekterna är nödvändig förutsättning för förståelse av naturrikens evolution.

MATERIEASPEKTEN

1.5 Urmaterien

¹Urmaterien, grekernas kaos, är samtidigt rummet utan gräns.

²I denna omanifesterade urmateria, ”bortom rum och tid”, finns obegränsat antal kosmoi i alla olika stadier av utbyggnad eller avveckling.

1.6 Kosmos

¹En kosmos är ett klot i urmaterien. Den är från början av mindre omfattning men växer oavbrutet genom tillförsel av uratomer från urmateriens outtömliga förråd, tills erforderliga omfånget nåtts. Det är alltså materien som är ”rummet”.

²En fullt utbyggd kosmos, som vår, består av en kontinuerlig serie materievärldar av olika täthetsgrad, högre genomträngande samtliga lägre. Högsta världen genomtränger alltså allt i kosmos.

³Världarna utbyggs uppifrån högsta världen. Närmast högre värld lämnar material till närmast lägre, som formas i och av högre.

⁴Kosmiska materievärldarna äro 49 till antalet, indelade i sju serier om sju världar i varje serie (1–7, 8–14, 15–21, 22–28, 29–35, 36–42, 43–49) efter konstanta indelningen i sju departement. Dessa atomvärldar intaga samma rum i kosmos. Alla högre världar omsluta och genomtränga lägre världar.

⁵Talen tre och sju, som den s.k. sakkunskapen avfärdar med det vanliga löjet, ha sin mycket enkla förklaring. Tretalet beror på tillvarons tre aspekter (treenigheten!!) och sjutalet på att sju

är största antalet olika sätt på vilka tre (i ordningsföljd) kunna kombineras. Även hånet av ”pytagoreiska talmystiken” kommer att tystna, när folk begriper litet mera.

⁶Numreringen av världarna sker uppifrån högsta världen som den första. Därmed anges, att de formas uppifrån. Det är då även lätt att avgöra, hur många högre världar som återstå att uppnå, i vilken lägre värld individen än befinner sig.

⁷Samtliga 49 världarna äro varandra olika med avseende på dimension, duration, materiesammansättning, rörelse och medvetenhet, beroende på olika uratomtätet.

⁸De sju lägsta kosmiska världarna (43–49) innehålla miljarder solsystem. Lägsta världen (49) är fysiska världen.

⁹Vår kosmos är en fulländad organisation.

1.7 Atommaterien

¹Kosmos består av uratomer (av Pytagoras benämnda monader), vilka sammansätts till 48 allt grövre slag av atomer i sju kontinuerliga serier om sju atomslag i varje serie. Det är dessa 49 atomslag, som bilda de 49 kosmiska världarna.

²Närmast lägre atomslag konstrueras av närmast högre (2 av 1, 3 av 2, 4 av 3 etc.). Lägsta atomslag (49) innehåller således samtliga 48 högre slag. Vid upplösningen av ett atomslag erhålles närmast högre atomslag; av fysiska atomer erhållas 49 atomer av atomslag 48.

³All materia (atomslag, molekylarlag, aggregat, världar etc.) formas och upplöses. Endast uratomerna äro eviga och oförstörbara. Processen av sammansättning till lägre materielag kallas involvering och motsvarande upplösningsprocess evolvering. Ju lägre materielag, desto mer involverade äro uratomerna.

⁴Atommaterien är till sin natur dynamisk.

1.8 Rum och tid

¹Rummet, som i absolut mening icke är något rum, är urmaterien utan gräns.

²Rummet i kosmisk mening är alltid ett klot. Kosmos är ett klot. Solsystemen äro klot. Planeterna äro klot. Världarna i planeterna äro klot. Kosmiska atomvärldarna intaga samma ”rum” som fysiska världen, finnas överallt i kosmiska klotet. Planetariska molekylarvärldarna ha olika radier utgående från planetens medelpunkt. De högre världarna genomtränga de lägre. ”Högre och lägre” ifråga om atomvärldar få icke tagas i rumslig betydelse. Ifråga om molekylarvärldar äro ”yttre och inre” exaktare.

³Molekylarvärldarnas klotform beror på att de olika materielagen gruppera sig alltefter sin täthetsgrad koncentriskt kring ett ursprungligt kraftcentrum.

⁴Varje atomslag har sin dimension. Det finns således inalles 49 dimensioner i kosmos. Dimension i kosmisk mening betyder slag av rymd. Fysiska materien har en dimension (linje och yta räknas ej), högsta materien har 49. Med den 49:e blir kosmos en punkt för uratom-medvetenheten.

⁵Tid betyder endast fortvaro, fortsatt existens. Tid är olika sätt att mäta rörelsen, olika slags manifestationsprocesser. Fysisk tid bestäms av jordens rotation och omlopp kring solen.

1.9 Solsystem

¹Solsystemens klot äro kopior av kosmos i ofantligt neredimensionerad skala med allt vad det innebär av begränsning i alla avseenden, icke minst i medvetenhetshänseende.

²Miljontals solsystem ha ännu icke nått fysiska gasformiga molekylarlaget. Miljontals ha definitivt avvecklat sin fysiska värld. Miljontals befinna sig i ”pralaya” med upplösta solar, inväntande en ny ”Brahmas dag”, då en ny sol skall tändas. Solarna äro transformatorer, som omsätta atommateria i molekylarmateria. Vad vi se är endast ett yttre, fysiskt gashölje.

³Solsystemen ha sju världar, sammansatta av de sju lägsta kosmiska atommaterierna (43–49).

Solsystemens högsta värld formas av 43:e atomslaget, lägsta (fysiska) världen av 49:e. Dessa sju ha i de olika kunskapsordnarna fått olika beteckningar. De flesta av dessa äro gamla, genom okunnighetens missbruk oklara, mångtydiga, meningslösa och således olämpliga. Det är hög tid att vi få en gemensam internationell nomenklatur, och då är givetvis den matematiska den enda ändamålsenliga och mest exakta. Den kommer också nedan att konsekvent tillämpas. För att emellertid underlätta jämförelsen för intresserade meddelas dels de i Indien förekommande sanskritbeteckningarna, dels de i Henry T. Laurencys *De vises sten* använda.

⁴De sju solsystemvärldarna kallas på sanskrit:

43 satya	43 adi eller mahaparanirvana
44 tapas	44 anupadaka eller paranirvana
45 jana	45 nirvana eller atma
46 mahar prajapatya	46 buddhi
47 mahendra	47 manas
48 antariksha	48 kama
49 bhū	49 sthula

⁵Hos Laurency fingo de följande västerländska beteckningar:

- 43 manifestalvärlden
- 44 submanifestalvärlden
- 45 superessentialvärlden
- 46 essentialvärlden
- 47 kausala-mentala världen
- 48 emotionalvärlden
- 49 fysiska världen

1.10 Molekylarmaterien

¹Molekyler äro sammansatta av atomer. Ju lägre molekylarslag, desto fler atomer ingå i molekylen.

²Atomer äro sammansatta av uratomer. Ju lägre atomslag, desto fler uratomer ingå i atomen.

³Dessa definitioner äro de enda esoteriskt hållbara.

⁴Solsystemens materia kallas molekylarmaterien till skillnad från den kosmiska atommaterien. Inom solsystemen omvandlas de sju lägsta atomslagen till molekylarslag.

⁵Varje atomslag lämnar material till sex alltmör sammansatta molekylarslag, varvid närmast lägre formas av närmast högre. Man får således av de sju atomslagen 42 molekylarslag, och det är dessa som utgöra solsystemet. De 49 atomslagen finnas i alla världar, intaga samma rum.

⁶Inom varje solsystemvärld ha de sex molekylarslagen fått analoge benämningar och matematiska beteckningar:

- (1 atomiska)
- 2 subatomiska
- 3 supereteriska
- 4 eteriska
- 5 gasformiga
- 6 flytande
- 7 fasta

⁷Dessa siffror på molekylarslagen sätts efter atombeteckningen. Sålunda skrives fysiska gasformiga molekylarslaget 49:5.

⁸Vetenskapens kemiska s.k. atom är en fysisk etermolekyl (49:4). Detta molekylarslag innehåller, som alla andra molekylarslag, 49 olika materielager. För att nå fram till verkliga fysiska atomen (49:1) måste kärnfysikerna arbeta sig igenom 147 allt högre materielager. Dit når ingen fysisk vetenskap.

⁹Det torde i detta sammanhang kunna omnämnas, att de gamles ”element” (åt vilka kemisterna le): jord, vatten, luft, eld och quinta essentia, avsågo just de fem lägsta molekylarslagen eller aggregationstillstånden.

1.11 Planeterna

¹De tre högsta solsystemvärldarna (43–45) äro gemensamma för alla, vilka inom solsystemet förvärvat objektiv medvetenhet i hithörande materielager. Det är sådana individer, som lämnat mänskliga eller fjärde naturriket och övergått till högre riken.

²De fyra lägsta solsystemvärldarna (46–49) kallas även planetvärldar. Och därmed nalkas vi människans världar, som det är nödvändigt att hon lär sig begripa, om hon ej vill förbli okunnig om sin egen tillvaro, alldeles fränsett tillvaron i övrigt. Vet hon ingenting om sina världar, förblir hon hjälplöst offer för alla okunnighetens idiologier, illusioner och fiktioner inom religion, filosofi och vetenskap. Utan denna kunskap saknar hon möjlighet att tänka i överensstämmelse med verkligheten.

³För att underlätta monadernas medvetenhetsutveckling i dessa lägsta världar ha de tre lägsta atomvärldarna (47–49) uppdelats i fem särskilda molekylarvärldar. Värld 47 uppdelas i högre (eller kausala, 47:2,3) och lägre (47:4-7) mentalvärlden. Värld 49 uppdelas i fysiska etervärlden (49:2-4) och den för människan synliga världen (49:5-7) med dess tre aggregationstillstånd (fasta, flytande och gasformiga).

⁴Medvetenhetsutvecklingen i de fyra lägsta naturrikerna försiggår i dessa fem molekylarvärldar.

⁵Synliga världen (49:5-7) kan sägas vara mineralernas, fysiska etervärlden (49:2-4) växternas, emotionalvärlden (48) djurens och mentalvärlden (47:4-7) människans speciella värld i medvetenhetshänseende. Högre mentalvärlden eller kausalvärlden (47:1-3), Platons idévärld, är människans mål inom människoriket. Somliga indela mentalvärlden i tre delar: kausalvärlden (47:1-3), högre mentalvärlden (47:4,5) och lägre mentalvärlden (47:6,7). Närmare redogöres härför i avdelningen om medvetenhetsaspekten.

1.12 Monaderna

¹Monaderna utgöra enda innehållet i kosmos. Monaden är minsta möjliga del av urmaterien och minsta möjliga fasta punkt för individuell medvetenhet. Skall man alls söka föreställa sig en monad, vore det väl närmast som en kraftpunkt.

²Alla de materieförmer, som finnas i kosmos, bestå av monader på olika utvecklingsstadier. Alla dessa sammansättningar av monader formas, förändras, upplösas och återformas i otal växlingar. Men monadernas materiaspekt förblir evigt densamma.

1.13 Monadhöljerna

¹Monadernas medvetenhetsutveckling försiggår i och genom höljen. Det är genom att förvärva medvetenhet i sina höljen och i dessa höljens allt högre materielager, som monaden uppnår allt högre naturriket.

²Alla naturens former äro höljen. I varje atom, molekyl, organism, värld, planet, solsystem etc. finns en monad på högre utvecklingsstadium än övriga monader i denna naturform. Samtliga former utom organismer äro aggregathöljen, elektromagnetiskt sammanhållna

molekyler från respektive världars materielag.

³I vårt solsystem finns organismer endast på vår planet. På övriga planeter är även lägsta höljet (49:5-7) aggregathölje.

1.14 Människans fem höljen

¹Människans höljen äro, när hon är inkarnerad i fysiska världen, till antalet fem:

en organism i synliga världen (49:5-7)
ett hölje av fysisk etermateria (49:2-4)
ett hölje av emotionalmateria (48:2-7)
ett hölje av mentalmateria (47:4-7)
ett hölje av kausalmateria (47:1-3)

²Av dessa fem förnyas de fyra lägsta i varje inkarnation och upplösas i tur och ordning vid inkarnationens avslutande. Kausalhöljet är människans enda permanenta hölje. Det förvärvades vid monadens övergång från djurriket till människoriket. Det är kausalhöljet, som är "egentliga" människan och inkarnerar med den inom sig alltid inneslutna människomonaden.

³Siffrorna inom parentes ange de molekylerslag som förekomma i de olika höljen, varvid de högre höljen omsluta och genomtränga samtliga lägre.

⁴De fyra aggregathöljena äro till formen ovala och sträcka sig 30–45 cm utanför organismen, utgörande den s.k. auran. Ungefär 99 procent av dessa höljens materier attraheras till organismen, varför aggregathöljena bilda fullständiga kopior av densamma.

⁵Dessa höljen ha sin speciella uppgift. Utan fysiskt eterhölje skulle individen sakna sinnesförmågor, utan emotionalhölje sakna känslor och utan mentalhölje sakna tankeförmåga. Det är närvaron av dessa höljen i mänskliga organismen, som gör att hithörande olika organ, så länge de äro funktionsdugliga, kunna fullgöra sin uppgift. Det torde böra framhållas, att varje cell i organismen, varje molekyl i cellen innehåller fysiska atomer, som i sig innehålla atomer av alla de 48 högre slagen.

⁶Alla högre höljen ha liksom organismen sina speciella organ (av atomer), säten för de olika slagen av medvetenhets- och rörelsefunktioner. Dessa atomorgan i eter-, emotional-, mental- och kausalhöljena stå i förbindelse med varandra.

⁷Eftersom människan har en tendens att alltid identifiera sitt jag (sin monad, urjaget) med det hölje, i vilket hon för tillfället befinner sig, betraktar hon sig i fysiska världen som ett fysiskt jag, i emotionalvärlden som ett emotionaljag, i mentalvärlden som ett mentaljag och i kausalvärlden som ett kausaljag – aningslös om att hon är en monad, ett urjag.

⁸Att hon i subjektivt avseende, när hon är emotionalt aktiv, anser sina känslor vara hennes väsen eller, som tankemänniska, anser tankarna vara hennes egentliga väsen, är ju oundvikligt på okunnighetsstadiet. Hon tror sig vara det hon för tillfället identifierar sig med.

⁹Jaget vet endast vad det självt upplevat, bearbetat och förverkligat, vad som finns i dess höljen, vad det kunnat inhämta i sina världar.

MEDVETENHETSASPEKTEN

1.15 Monadmedvetenheten

¹Monadmedvetenheten kan vara potentiell, aktualiserad, passiv, aktiverad, självaktiv, latent, subjektiv, objektiv.

²Monadens potentiella medvetenhet väckes till liv (aktualiseras) i kosmos. En gång

aktualiserad är medvetenheten till att börja med passiv, aktiveras i evolutionsprocessen, tills den blir alltmer aktiv i växt- och djurrikerna för att i människoriket bli självaktiv och därmed förvärva medvetenhet om sig själv såsom eget jag.

³Med beteckningen ”monad” avses individen såsom uratom och med ”jaget” individens medvetenhetsaspekt.

⁴Beteckningen ”jag” tillkommer även de höljen, i vilka monaden förvärvat självmedvetenhet, med vilka jaget identifierar sig, för tillfället betraktar som sitt riktiga jag. Jaget är centrum i alla jagförnimmelser. Uppmärksamheten anger jagets närvaro.

1.16 Olika slag av medvetenhet

¹Man skiljer på jagmedvetenhet (individualmedvetenhet, självmedvetenhet i höljen), kollektivmedvetenhet och urjagmedvetenhet. (Tekniskt sett kan man skilja på kosmisk, solsystem- och planetmedvetenhet.)

²Alldenstund universums yttersta beståndsdelar äro uratomer, är kosmiska totalmedvetenheten en sammansmältning av alla uratomers medvetenhet, liksom oceanen är föreningen av alla vattendroppar (den närmaste liknelse man kan komma till).

³Den viktigaste insikten är, att all medvetenhet samtidigt är kollektivmedvetenhet. Det beror på att det icke finns någon personlig avskildhet, ehuru endast de som förvärvat essential medvetenhet (46), kunna leva i kollektivmedvetenheten.

⁴Det finns otal slag av kollektivmedvetenhet: atom-, molekyl-, aggregat-, världs-, planet-, solsystemmedvetenhet och därefter olika slag av kosmisk medvetenhet. Ju högre rike monaden uppnår, desto mer omfattande är denna kollektivmedvetenhet, i vilken jaget med bevarad jagmedvetenhet upplever andra jag som ett eget, större jag.

⁵Man kan även uttrycka saken så, att all medvetenhet i hela kosmos utgör en gemensam, ofrånkomlig, oskiljaktig enhet, i vilken varje individ har mindre eller större del, beroende på uppnådd utvecklingsnivå.

⁶Liksom högre slag av materia genomtränger lägre slag, så uppfattar högre slag av medvetenhet lägre medvetenhet. Däremot kan lägre icke uppfatta högre, vilken alltid förefaller obefintlig.

⁷Medvetenhetskapaciteten ökar med varje högre atomslag i en fortgående serie, där produkten multipliceras med sig själv (alltså $2 \times 2 = 4$; $4 \times 4 = 16$; $16 \times 16 = 256$; 256×256 etc.).

⁸När monaden uppnått högsta gudomsriket och därmed förvärvat full kosmisk kollektivmedvetenhet, behöver den icke längre några höljen för att i dessa utveckla medvetenheten. Den lär då som först känna sig själv som det urjag den alltid varit. Till dess har den identifierat sig själv med något av sina höljen. Det är således icke så underligt, om de okunniga förgäves leta efter sitt jag och många rentav förneka, att det finns något sådant.

⁹Alla former i hela kosmos, även i högsta gudomsrikerna, äro endast höljen för uratomerna – jagen. De former vi kalla ”själ”, ”ande”, ”gud” etc. äro de höljen jaget använder på sina olika utvecklingsstadier.

¹⁰Till olika slag av medvetenhet kan man även räkna subjektiv och objektiv medvetenhet, jagmedvetenhet i individens olika höljen, över- och undermedvetenhet, minnet och individens upplevelser av viljeyttringarna.

1.17 Subjektiv och objektiv medvetenhet

¹Medvetenheten är subjektiv. Sinnesförnimmelser, känslor, tankar äro subjektiva. Allt medvetenheten uppfattar utom sig är materiellt och därmed objektivt.

²Förstånd är objektiv medvetenhet, medvetenhetens uppfattning av objektiva materiella verkligheten i alla världar. Objektiv medvetenhet är (subjektiv) uppfattning av ett materiellt objekt. Man skiljer mellan fysiskt, emotionalt, mentalt, kausalt etc. förstånd.

³Förnuft är förmågan av föreställning, abstraktion, begrepp, reflexion, slutledning, omdöme etc. Förnuftet är instrumentet för bearbetning av förståndets innehåll. Förnuftet kan subjektivt förnimma vibrationerna ("aning" etc.) långt innan förståndet kan hänföra dem till materiell verklighet. Men först sedan förståndet trätt i funktion, kan man tala om kunskap.

⁴På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium kunna de flesta i sin organism vara objektivt medvetna endast i de tre lägsta aggregationsformerna (49:5-7). Objektiv medvetenhet om materieförmer i högre molekylarslag har fått den oklara beteckningen "klärvoajans".

⁵Allt subjektivt har sin objektiva motsvarighet. Varje känsla motsvaras av medvetenheten i en emotionalmolekyl, varje tanke av en mentalmolekyl, varje intuition av en kausalmolekyl etc. Materielaget anger medvetenhetsslaget.

1.18 Fysisk medvetenhet

¹Fysisk medvetenhet är lägsta slag av medvetenhet, liksom fysisk materia är lägsta slag av materia och fysisk energi lägsta slag av kraft.

²Fysisk medvetenhet är (frånsett fysiska atommedvetenheten) av sex olika huvudslag, motsvarande subjektiva och objektiva upplevelser i de sex fysiska molekylarslagen.

³Motsvarande gäller för alla högre världar.

⁴Människans fysiska medvetenhet är dels organismens olika slag av sinnesförmågor, dels eterhöljets för de flesta enbart subjektiv uppfattning av vibrationerna i de tre högsta fysiska molekylarslagen (49:2-4).

1.19 Emotional medvetenhet

¹Människans emotionalmedvetenhet är hennes monads medvetenhet i hennes emotionalhölje.

²Under fysisk inkarnation är för de flesta på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium emotionalmedvetenheten enbart subjektiv upplevelse av vibrationerna i emotionalhöljet.

³Emotionalmedvetenheten är till sin natur uteslutande begär eller det individen på emotionalstadiet förnimmer såsom dynamisk vilja. På barbarstadiet, innan ännu individens medvetenhet i mentalhöljet aktiverats, yttrar sig begäret såsom mer eller mindre okontrollerade impulser. I och med att mentalhöljet, under påverkan av emotionalhöljets vibrationer, drages till och sammanväves med emotionalhöljet, väckes mentalmedvetenheten till liv och sammansmälta begär och tanke. Överväger därvid begäret erhålles känsla, som är tankefärgat begär. Överväger tanken erhålles fantasi, som är begärbetonad tanke.

⁴Människans emotionalliv är i stort sett de emotionala illusionernas liv. Hon är offer för begärets önsketänkande, känslotänkandets illusioner. Helt fri från illusionerna blir individen först efter förvärvet av kausalmedvetenhet.

⁵De tre lägsta emotionala molekylarslagens vibrationer (48:5-7) äro i stort sett repellerande, de tre högsta (48:2-4) attraherande. Ädla känslor äro attraktionens yttringar.

1.20 Mental-kausal medvetenhet

¹Människans mental-kausala medvetenhet är hennes monads självförvärvade förmåga av medvetenhet i dels mentalhöljet (47:4-7), dels kausalhöljet (47:1-3).

²Mentalhöljets medvetenhet är av fyra olika slag, motsvarande möjligheten till uppfattning av vibrationerna i de fyra lägsta mentala molekylarslagen (47:4-7).

³Större delen av mänskligheten har utvecklat (aktiverat) endast lägsta slaget (47:7): diskursiva slutledningstänkandet från grund till följd.

⁴Näst lägsta slaget (47:6), filosofiska och vetenskapliga principstänkandet, utgör ännu för alla, utom ytterligt sällsynta eliten, högsta slag av tänkande.

⁵Nerifrån räknat tredje slagets tänkande (47:5), elittänkandet, är i motsats till mestadels

absolutifierande princip tänkandet genomfört dels relativiserings- och procenttänkande, dels perspektiv- och systemtänkande.

⁶Högsta slag av medvetenhet i mentalhöljet (47:4) är ännu otillgängligt för mänskligheten. Dess yttringar består bl.a. i konkretisering av kausalideerna, innebärande samtidigt att tänka med system i stället för begrepp.

⁷Även elittänkandets innehåll utgöres till största delen av fiktioner (föreställningar utan reell motsvarighet), beroende på felande fakta om tillvaron. Endast esoterikens fakta göra det möjligt att tänka i överensstämmelse med verkligheten.

⁸Kausalmedvetenhet (47:1-3) är möjlig endast för dem som är så långt före övriga mänskligheten i utveckling, att de kunna målmedvetet förbereda sin övergång till närmast högre rike. De ha förvärvat förmågan att umgås med alla i kausalvärlden, mötesplatsen för individerna tillhörande såväl fjärde som femte naturriket.

⁹Kausalmedvetenhet är subjektivt intuition, upplevelse av kausalideerna, och ger möjlighet till objektivt studium av fysiska, emotionala och mentala världarna och allvetenhet i dessa världar.

¹⁰För kausalmedvetenheten finns i planethänseende (mänskliga världarna 47–49) intet avstånd och ingen förgången tid. Kausaljaget kan studera alla sina föregående liv såsom människa, kan på egen hand snabbt tillägna sig erforderliga fakta för begripande av alla företeelser i mänskliga världarna, inom en timma (i 47:1) mer än mest effektivt arbetande mentaltänkande hinner med på hundra år. Fiktioner äro uteslutna.

1.21 Högre slag av medvetenhet

¹Följande översikt över de olika slagen av medvetenhet inom solsystemet torde underlätta förståelsen för att mot allt högre slag av materier, materiehöljen, materievärldar svara allt högre slag av medvetenhet:

- 49 fysisk (inklusive eterisk) medvetenhet
- 48 emotional medvetenhet
- 47 mental-kausal medvetenhet
- 46 essential medvetenhet
- 45 superessential medvetenhet
- 44 submanifestal medvetenhet
- 43 manifestal medvetenhet

²Det torde framgå av dessa beteckningar på de allt högre slagen av medvetenhet, att alla slag utöver de tre lägsta (49–47) äro ofattbara för mänskligheten på dess nuvarande utvecklingsstadium.

³Jagbeteckningen på en individ visar den högsta värld, i vilken han förvärvat full subjektiv och objektiv självmedvetenhet samt aktivitetsförmåga. Till exempel kallas den som förvärvat kausalmedvetenhet ett kausaljag, essentialmedvetenhet ett essentialjag eller 46-jag, superessentialjag ett 45-jag, submanifestaljag ett 44-jag, manifestaljag ett 43-jag.

⁴Internationellt sett torde beteckningen ”jag” lämpligare ersättas med ”monad”, alltså 43-monad, 44-monad, 45-monad etc.

1.22 Jagets omedvetna

¹Människans medvetenhet indelas i dagsmedvetenhet, undermedvetenhet och övermedvetenhet.

²Dagsmedvetenhetens innehåll hos människan i organismen utgöres av sinnesförmågor, känslor, tankar och viljeyttringar.

³Monadens undermedvetenhet innehåller i latent tillstånd alla monadens upplevelser och

bearbetade erfarenheter, alltsedan monadens medvetenhet väcktes till liv. Varje inkarnation liksom avsätter ett eget medvetenhetslager. Allt detta finns bevarat såsom anlag till egenskaper och förmågor, visande sig i regel såsom möjlighet till förståelse. För att anlagen ska aktualiseras fordras att de utvecklas i varje ny inkarnation, visserligen allt lättare.

⁴Till det övermedvetna höra alla ännu icke självaktiverade medvetenhetsområden i individens olika höljens molekylarslag. Utvecklingen består i att självaktivera medvetenheten och därmed förvärva självmedvetenhet i dessa.

⁵Människan mottar ständigt impulser från sin undermedvetenhet, mera sällan inspirationer genom sin övermedvetenhet.

⁶Dagsmedvetenheten är alltså en försvinnande bråkdel av monadens möjlighet till medvetenhet.

⁷Alla individens höljen genomströmmas i varje sekund av otaliga vibrationer utifrån (emotionalhöljet av omgivningens känslor, mentalhöljet av globala mentalvibrationer). Ytterligt få av dessa uppfattas av dagsmedvetenheten.

1.23 Individens minnen

¹Varje individens hölje har sin medvetenhet, sitt minne, de olika molekylernas undermedvetna kollektivmedvetenhet. Dessa upplösas med höljena. I människoriket permanenta kausalhöljet bevarar hågkomsten av allt det upplevat sedan sin tillkomst.

²Återerinnringen är förmågan att återuppliva de vibrationer höljena mottagit eller avgivit.

³Medvetenhetsyttringar aktivera materien i höljena. Konstanta vibrationer (vanor, tendenser etc.) kvarhålla ”permanentade atomer” (sanskrit: skandhaer). Vid höljenas upplösning ingå de i kausalhöljet, medfölja vid reinkarnation utgörande latent fonden av erfarenheter (anlag etc.).

⁴Uratomens minne är oförstörbart men latent. För återerinnring fordras förnyad kontakt med upplevd verklighet. Kausaljag och högre jag ha möjlighet därtill i planetariska och kosmiska klotminnena.

RÖRELSEASPEKTEN

1.24 Rörelsen definierad

¹Till rörelseaspekten höra alla skeenden, alla natur- och livsprocesser, alla förändringar. Allting befinner sig i rörelse, och allt som rör sig är materia.

²Rörelsen har sedan gammalt en mångfald beteckningar: kraft, energi, aktivitet, vibration etc. Härtill böra räknas: ljud, ljus och färg.

³I hylozoiken skiljer man mellan tre artskilda huvudslag av rörelseorsaker: dynamis, materieenergi, vilja.

1.25 Dynamis

¹Rörelsens ursprungliga upphov, all krafts källa, enda urkraften, universums allenergi är urmateriens dynamiska energi, av Pytagoras kallad dynamis. Den är evigt verkande, outtömlig, omedveten, absoluta allmakten.

²Dynamis verkar i varje uratom och endast i uratomerna, som genomtränga all materia.

³Det är dynamis, som är grundorsaken till universums perpetuum mobile.

1.26 Materieenergi

¹Energi i vetenskaplig betydelse är materia i rörelse. Alla högre materielag (atomslag, molekylarslag) äro energi i förhållande till alla lägre materielag.

²Materia upplöses icke i energi utan i högre materia.

³När materien upphör att röra sig, upphör dess egenskap av energi.

⁴Alla naturkrafter äro materia. Det finns över 2400 olika slag av naturkrafter inom solsystemet. Varje molekylarslag innehåller 49 olika materielager, vilka kunna verka såsom energi.

1.27 Kosmiska rörelsen

¹Den kosmiska rörelsen (inom de 49 atomslagen) uppkommer genom att från högsta atomvärlden en jämn flod av uratomer (primärmateria) strömmar ner genom alla världarnas atomer till lägsta värld, varefter dessa uratomer återvända till högsta världen för att ånyo fortsätta sitt kretslopp, vilket pågår så länge lägre världar behöva existera. Atomerna äro av två slag. I de negativa (mottagande) strömmar materieenergien från högre till lägre atomslag, i de positiva (drivande) från lägre till högre. Det är denna ström, som håller atomerna, molekylerna, materieaggregaten kvar i deras givna form. Detta medför att alla atomer i alla världar och följaktligen alla molekyler och aggregat utstråla materieenergi, varvid aggregatet alltid i något avseende meddelar något av sin egenart. Varje aggregat utsänder därför specialiserad energi.

²Vibrationer uppkomma genom att högre materielager genomtränga lägre. Detta har givit upphov till talesättet, att allting består av vibrationer.

1.28 Viljan

¹Viljan är dynamis' verkan genom aktiva medvetenheten. Aktiv medvetenhet är alltså medvetenhetens förmåga att låta dynamis verka genom sig. "Viljan" är energiens individualiserade sätt att verka genom medvetenheten, varvid det väsentliga för allt högre världar är medvetenhetsinnehållets lagenlighet, planmässighet, ändamålsenlighet, målmedvetenhet.

²Esoteriska axiomat "energi följer tanken" anger, att aktiva medvetenhetens yttringar påverka materien att verka såsom energi.

³Magien är kunskap om metoden att med mental materieenergi kunna påverka fysisk-eteriska materieenergi att åstadkomma förändringar i synliga molekylarslagen. Den metoden förblir esoterisk, enär mänskligheten är alltför hopplöst okunnig och alltför egoistisk för att kunna anförtros denna fruktansvärda makt. Alldenstund all makt missbrukas (i bästa fall enbart av okunnighet), får mänskligheten finna sig i att sakna kunskap om alla andra naturkrafter än dem den lyckas själv upptäcka. Den kunskapen anförtros endast dem som omöjligt kunna missbruka makt.

⁴Medvetenhetsaktivering är i de tre lägsta naturrikerna en omedveten och automatisk process, som i människoriket efterhand blir medveten. I högre riken är den resultat av självinitierad medvetenhetsaktivitet.

⁵På emotionalstadiet är begäret och på mentalstadiet förnuftiga motivet människans vilja. Den ursprungliga filosofiska definitionen på vilja var "medvetenhetens relation till ett ändamål".

1.29 Olika slag av energi och vilja

¹I analogi med materie- och medvetenhetsaspekterna har även rörelseaspekten sina sju slag, alltså:

49 fysikalenergi

48 emotionalenergi

47 mental-kausalergergi

46 essentialenergi

45 superessentialenergier
44 submanifestalenergier
43 manifestalenergier

²Den som så önskar kan utbyta ordet ”energi” mot ”vilja”. De olika slagen av vilja förvärvas samtidigt med full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i namngiven värld eller med jagets förmåga att centra sig i hithörande hölje.

³De energier, som komma till synes, äro närmast högre molekylarslags inverkan på närmast lägre inom varje värld. Atomenergierna verka från värld till värld genom atomslagen.

1.30 TILLVARONS MENING OCH MÅL

¹Tillvarons mening (för teologer, filosofer och vetenskapsmän olösligt problem) är uratomernas medvetenhetsutveckling, är att väcka de i urmaterien omedvetna uratomerna till medvetenhet och därefter lära dem i allt högre riken förvärva medvetenhet om och förståelse för livet i alla dess relationer.

²Tillvarons mål är allas allvetenhet och allmakt i hela kosmos.

³Processen innebär utveckling: i kunskapshänseende från okunnighet till allvetenhet, i viljehänseende från vanmakt till allmakt, i frihethänseende från ofrihet till den makt lagtillämpningen ger, i livshänseende från isolering till enhet med allt liv.

⁴Jaget utvecklas i och genom höljen från lägsta fysiska eterhölje till kosmisk värld. Det förvärvar ständigt nya höljen i värld efter värld. Steg för steg förvärvar det självmedvetenhet i sitt höljes allt högre molekylarslag genom att lära sig aktivera medvetenheten i dessa. Därigenom blir det till slut herre i sitt hölje. Till dess är det desorienterat i detta höljes medvetenhetskaos och offer för vibrationer utifrån.

⁵De gamla, av okunnigheten som alltid misstolkade beteckningarna ”själ”, ”ande”, ”gud” etc. avsågo jagets höljen i högre världar. Med ”själ” avsågs människans permanenta kausalhölje (47-höljet), med ”ande” hennes blivande 45-hölje, med ”gud” 43-höljet.

⁶Atommedvetenhet är världsmedvetenhet. Individens såsom delägare i ett medvetenhetskollektiv är som en cell i en organism. Organismen är hölje för en individ i högre rike. När individen i sin världs kollektivmedvetenhet utvecklats så, att han kan övertaga denna materievärld som eget hölje, är han denna världs ”gud”.

⁷Atommedvetenhet, världsmedvetenhet, allvetenhet (i denna värld) betyder icke, att individen vet allt om allt som är eller sker. Men han har möjlighet att mer eller mindre snabbt taga reda på vad han vill veta, oberoende av rum och förfluten tid i angiven värld, konstatera alla relationer i denna världs tre aspekter (materia, rörelse, medvetenhet).

1.31 Alltings ”återfödelse”

¹Alla materieförmer (atomer, molekyler, aggregat, världar, planeter, solsystem, aggregat av solsystem etc.) äro underkastade förvandlingens lag. De formas, förändras, upplösas och formas på nytt. Detta är oundvikligt, emedan inga materieförmer i längden uthärda kosmiska materieenergiernas slitning.

²De uratomer, som bilda alla dessa materiesammansättningar, få därigenom tillfällen att ständigt göra nya erfarenheter i nya former. Alla lära av allt.

³Alla organismer (växter, djur, människor) erhålla vid formens förnyande likartad livsform, tills deras medvetenhetsutveckling kräver en artskild högre form, en mer ändamålsenlig möjlighet att förvärva ökad erfarenhet.

⁴Människan återföds såsom människa (aldrig såsom djur), tills hon lärt allt hon kan lära i människoriket och förvärvat alla erforderliga egenskaper och förmågor för att kunna fortsätta sin medvetenhetsexpansion i femte naturriket. Återfödelsen förklarar dels livets skenbara orättvisor (enär envar i nya liv får skörda vad den sått i föregående), dels den medfödda

latenta förståelsen och de en gång självförvärvade anlagen. Den gör mer än så. Den vederlägger till 99 procent allt mänskligheten godtagit såsom sanning.

1.32 NATURRIKENA

¹Monadernas medvetenhetsutveckling försiggår i en serie allt högre naturriken: sex inom solsystemet och sex i de kosmiska världarna. De sex till solsystemet hörande rikena äro:

mineralriket	49:7 — 49:5
växtriket	49:7 — 48:7
djurriket	49:7 — 47:7
människoriket	49:7 — 47:4
essentialriket	49:7 — 45:4
manifestalriket, första eller lägsta gudomsriket	49:7 — 43

²Monadmedvetenheten aktiveras i höljen. Den lär sig uppfatta vibrationerna i dessas allt högre molekylarslag, förvärvar i dessa möjlig erfarenhet av och kunskap om materie- och rörelseaspekterna samt förmågan att bruka vunnen insikt. I regel tillbringar monaden sju eoner i vart och ett av de fyra lägsta naturrikena.

³Av det redan sagda framgår, att dels varje materielag har sitt eget slag av medvetenhet och eget slag av energi, dels varje naturform är ett levande väsen med kollektiv medvetenhet och hölje för en monad i högre rike än övriga monader i höljen.

1.33 De tre lägsta naturrikena

¹Monadernas övergång från mineralriket till växtriket och därifrån till djur- och människorikena kallas transmigration. Denna kan icke gå bakåt. Återgång från högre till lägre naturrike är absolut utesluten. Organismernas och för övrigt all annan materias ”degeneration” berör icke monadernas evolution utan är materiesammansättningens upplösningsprocess liksom ”radioaktiviteten”. Metallforskarna ha erfarenhet av något de kalla för att metallerna ”tröttnas”.

²I mineralriket börjar aktiveringen av monadmedvetenheten. I lägsta fysiska molekylarslaget (49:7) lära sig monaderna uppfatta skillnaderna i temperatur och tryck. Det är i detta rike vibrationerna bli våldsamma nog för en första uppfattning av inre och yttre. Och därmed begynner den medvetenhetens objektiveringsprocess som når sin fulländning i djurriket. Monaderna lära sig efterhand att uppfatta yttre verkligheter. Oerhört långsamt genom de tre lägsta rikena komma monaderna till insikt om sig själva såsom något från allt annat skilt. Vad denna process kostat av otrolig möda ha vi, som finna motsättningen mellan medvetenhet och materiell yttervärld självklar, naturligtvis svårt att fatta. Resultatet av denna objektiveringsprocess söka filosoferna beröva mänskligheten.

³Motsättningsprocessen fortsätter i människoriket men nu som en motsättning mellan självmedvetna jaget och yttervärlden (inklusive andra jag). Den är nödvändig för individens förvärv av självtillit och självbestämmdhet, utan vilka egenskaper individen aldrig kan förvärva frihetens makt. Riskens finns emellertid, att självhävdelsen blir absolut och därmed isoleringen. Detta kan leda till slitandet av det band som förenar honom med tillvaron. Det är genom att bli ett allt större jag med alla andra jag, som individen förvärvar kosmiska allvetenheten. Individen måste lära sig övervinna självhävdelsen på annat livs bekostnad och inse nödvändigheten av att tjäna livet. Han finner då också, att däri ligger enda möjligheten till lycka, glädje och sällhet.

⁴För övergång från lägre till högre naturrike måste monaden lära sig mottaga och anpassa sig till vibrationerna från allt högre molekylarslag. Dessa vibrationer fylla till att börja med erforderliga vitaliseringsfunktioner i monadernas höljen.

⁵Medvetenhet i mineralriket yttrar sig efterhand som tendens till upprepning, som efter otaliga erfarenheter blir organiserad vana eller natur. Vid ökad medvetenhet uppstår instinktiv strävan till anpassning.

⁶Genom att mineralmonaderna uppsugas av växter och uppleva vitaliseringsprocessen i dessa lär sig mineralmedvetenheten mottaga och anpassa sig till etervibrationer (gradvis till allt högre från 49:4:7:7 till 49:4:1), förutsättning för uppgående i växtriket. I detta rike förvärvar monaden förmåga att skilja mellan attraherande och repellerande vibrationer, varmed kontakten med emotionalvärlden (48:7) nåtts. Växtmonaderna utvecklas snabbast genom att växterna förtäras av djur och människor och monaderna därmed utsätts för de starka vibrationerna i djurens och människornas emotionalhöljen. Genom att lära sig uppfatta dylika vibrationer bli de i stånd att så småningom uppnå högre nivåer i sitt rike. Transmigrationen i lägre riken sker nästan omärkligt. Djurmonaderna äro mellan inkarnationerna inneslutna i gemensamt hölje av mentalmateria. Ju högre ett djur befinner sig på utvecklingsskalan, desto färre monader ingå i dess grupp. Så bilda biljarder flugor en egen gruppsjäl, miljoner råttor en, hundratusentals sparvar en, tusentals vargar en, hundratal får en egen grupp. Kausalisera kunna endast apa, elefant, hund, häst och katt, som tillhöra en mycket fåtalig gruppsjäl. När högre djur förtära lägre djur, uppgå de lägre djurens monader i de högres gruppsjäl. Men detta är icke fallet vid människans förtäring av djur. Människans kausalhölje är ingen gruppsjäl, och för övrigt sker transmigration till högre riken icke på detta sätt utan är resultatet av individens egen medvetenhetsaktivitet. Djurmonaderna passera alltså icke genom mänskliga organismen utan återvända till sin egen gruppsjäl. I stället motverkas evolutionen av att djurkött förgrovar mänskliga organismen, vars uppgift är att sträva mot "eterisering".

⁷När naturforskningen en gång blivit förtrogen med hithörande fakta, kommer den att upptäcka medvetenhetsaktiveringens orsaker och verkningar. Särskilt gäller detta forskare, som ha medfödd eterisk objektiv medvetenhet, en företeelse som kommer att bli allt vanligare.

⁸Utvecklingsnivåerna inom varje rike komma bäst till synes i djurriket med alla dess klasser från lägsta till högsta djurart. Klasser äro naturens ordning i alla riken. Naturklasserna beteckna olika åldersklasser, beroende på tidpunkten för monadernas transmigration.

⁹Med varje högre rike (och även med varje högre nivå inom samma rike) ökas förmågan att påverkas av alltmer omfattande vibrationsserier i allt högre molekyllarslag. Det finns 49 dylika serier inom varje molekyllarslag.

¹⁰När monaden under längre tid kunnat påverkas av mentalvibrationer (47:7) och därmed uppnått högsta djurart, finns för den möjlighet att transmigrera till människoriket.

1.34 Fjärde naturriket

¹Genom förvärv av ett kausalhölje övergår monaden från djurriket till människoriket. Beteckningen "kausalisering" på denna process är att föredraga framför "individualisering", eftersom monaden i alla riken är en individ.

²Kausalhöljet är människomonadens permanenta hölje, tills den essentialiserar och övergår till femte naturriket. Det är detta hölje, som inkarnerar och därvid involverar i fyra lägre snart upplösta höljen.

³På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium aktiverar människan medvetenheten huvudsakligen i sina emotional- och mentalhöljen.

⁴Medvetenhetsutvecklingen inom människoriket kan indelas i fem huvudstadier med sammanlagt 777 utvecklingsnivåer. Följande tablå visar vilka molekyllarmedvetenheter, som monaden därvid aktiverar.

⁵ stadier	molekylarslag	
	emotionala	mentala
barbar-	48:5-7	47:7
civilisations-	48:4-7	47:6,7
kultur-	48:3-7	47:6,7
humanitets-	48:2-7	47:4-7
idealitets-	48:2-7	47:2-7

⁶I Laurencys *De vises sten* redogöres närmare för de olika utvecklingsstadierna.

⁷Antalet individer, som räknas till vår planets mänsklighet, kausaliserade här eller överförda hit, uppgår till c:a 60 miljarder. De befinna sig i planetens fysiska, emotionala, mentala och kausala världar, de flesta sovande i sina kausalhöljen, eftersom de sakna möjlighet till kausal medvetenhet, avvaktande ny inkarnation.

⁸Dessa monaders övergång från djurriket till människoriket försiggick i fem skilda epoker, den senaste för c:a 18 miljoner år sedan, individerna i de fyra tidigare överförda senare från annan planet. Människornas kausalhöljen äro alltså av högst olika ålder, och detta förklarar de olika utvecklingsstadierna. De som uppnått högsta stadiet, ha c:a 150 000 inkarnationer bakom sig, de på lägsta c:a 30 000. Därvid är att märka, att medvetenhetskapaciteten fördubblas med varje högre molekylarslag, varför själva antalen icke kunna jämföras i detta hänseende.

⁹Västerländsk deklARATION, att ”gud skapade alla människor lika”, är således lika stort misstag som indiska filosofers fiktion, att ”alla äro gudar”. Gud kan icke skapa en enda monad, endast bereda monaderna tillfälle att införas i kosmisk manifestation. Visserligen ska alla monader en gång nå högsta gudomsstadiet, men de ha att dessförinnan involveras ner till fysiska världen och sedan äntra hela den skenbart oändliga skalan av utvecklingsnivåer från mineralriket till högsta gudomsriket.

¹⁰Det torde framgå härav, att människornas moraliska omdömen om varandra äro okunnighetens kritik och hatets oberättigade domslut. Människorna äro varken goda eller onda. De befinna sig på en viss utvecklingsnivå och förstå icke bättre. Därtill kommer verkan av ödeslag och skördelag. Av betydelse för förståelsen är också vetskapen om att i omstörtningstider klanerna på högsta stadierna icke inkarnera i större utsträckning. Av dem för närvarande i inkarnation befinna sig över 85 procent på de två lägsta stadierna. Av övriga 15 procent höra de flesta till de ”stilla i landena”. De inkarnera företrädesvis, såvida de icke fått speciella uppgifter, i sådana länder, där de ha största utsikten att finna dem på samma nivå. Att de på humanitetsstadiet, som ej fått tillfälle taga del av esoteriken, känna sitt främlingskap utan att förstå varför och ge sig själva skulden härför, är tyvärr regel. De ha en gång varit invigda och därefter förblivit sökare efter det ”förlorade mästoreordet” (esoteriken). De ha kunskapen såsom instinkt, aningslösa om varpå den beror och därför osäkra.

¹¹I fysiska världen är människan en organism med eterhölje. Hennes fysiska medvetenhet är av två slag. Sinnesförmimmelserna i organismen låta henne objektivt uppfatta materieförmimmelserna i de tre lägsta molekylarslagen. Vibrationerna i eterhöljets molekylarslag bli ännu för de flesta endast subjektivt medvetna. Synliga företeelser äro det enda hon vet om och för henne enda verkliga. Hon tar sina känslor och tankar för enbart subjektiva förmimmelser utan aning om att de motsvaras av vibrationer i högre världars molekylarslag. Hon vet ingenting om sina högre höljen, att när hon upplever sina känslor, hennes uppmärksamhet (monaden) förflyttas till emotionalhöljet och när hon tänker, till mentalthöljet. Hon vet inte, att

hon är en monad i ett kausalhölje.

¹²Individen på barbarstadiet såsom enbart fysikaljag utan nämnvärd emotional och mental medvetenhet hör hemma på barbarstadiets allra lägsta nivåer. Omedelbart efter kausaliseringen är han föga mer än ett djur, ofta ej ens så intelligent. Hans liv i emotionalvärlden mellan inkarnationerna är mycket kortvarigt. Han försjunker snart i drömlös sömn i sitt kausalhölje, oförmögen som han är att bruka sitt mentalhöljes medvetenhet. På barbarstadiets högre nivåer aktiveras mentalmedvetenheten till enklare slutledningsförmåga.

¹³Såsom emotionaljag (på civilisations- och kulturstadierna) är individen i sitt tänkande och handlande bestämd av emotionala motiv. Emotionalstadiet är svåraste utvecklingsstadiet. Människan måste där själv förvärva medvetenhet i sitt emotionalhöljes alla sex och sitt mentalhöljes två lägsta molekyllager. Till emotionalstadiet hör nästan allt människan av i dag räknar till civilisation och kultur.

¹⁴Man indelar emotionalstadiet i civilisations- och kulturstadierna. Båda stadierna uppvisa en mångfald nivåer.

¹⁵Civilisationsindividens emotionala medvetenhet sträcker sig sällan över de tre à fyra lägsta molekyllager, hans mentala sällan över de två lägsta. Med denna ringa mentala kapacitet intellektualiserar han sina begär till sådana känslor, som oftast förekomma i emotionalvärldens lägre regioner. De äro i allmänhet av repellerande natur.

¹⁶På kulturstadiet aktiveras emotionalhöljets tre högsta molekyllager. Hithörande vibrationer i emotionalvärlden äro i huvudsak attraherande. Individen kan, när han en gång uppnått dessa regioner, efterhand frigöra sig från sedan länge förvärvade tendensen till repellerande inställning till omvärlden och sig själv. Känslorna förädlas med varje högre nivå och ersätta förutvarande mottagligheten för repellerande vibrationernas otaliga slag av hatyttringar. Ty allt är hat, som icke är kärlek.

¹⁷På högsta kulturnivåerna blir individen mystiker. Han når emotionala medvetenhetsområden, där han ej längre har användning för sin dittills förvärvade intellektualitet. Han upplever ofta i hänryckningstillstånd livets enhet bortom allt förnuft. Hans fantasi, som utvecklas mäktigt, kommer honom att förlora sig i skenbar oändlighet. Hans emotionala utveckling avslutas och krönes med en helgoninkarnation. I därpå följande inkarnationer strävar han att bli ett mentaljag.

¹⁸Mentalstadiet indelas i humanitets- och idealitets- (eller kausal-) stadierna. Humanisten aktiverar medvetenheten i de fyra lägsta mentala molekyllager, idealisten i alla sex. Humanisten är ett mentaljag, idealisten ett kausaljag.

¹⁹Mest utmärkande för humanisten är hans strävan efter sunt förnuft, nödvändig förutsättning för förvärv av kausala intuitionen. Han kan icke längre som mystikern förlora sig i det utsägliga utan fordrar framför allt klarhet i allt och fakta för allt. Hans okuvliga vilja att trots allt begripa verkligheten och förstå livet tvingar honom alltid söka vidare. Den allt längre vistelsen i mentalvärlden mellan inkarnationerna, i vilken han ostört kan få bearbeta sina ideer, återverkar på denna strävan. Han blir allt mottagligare för inspirationerna från de äldre bröderna i femte naturriket. När han nått sokratiska insikten, att människan ingenting kan veta, som är värt att veta, är han mogen att taga del av esoteriska kunskapen.

²⁰Förr blev han då utvald till invigning i någon hemlig kunskapsorden. Numera får han kunskapen till skänks i ett mentalsystem av tillvarons fundamentala fakta, som hans förnuft tvingar honom att godtaga såsom enda hållbara arbetshypotesen. Med hjälp av vunnen insikt blir det möjligt för honom att aktivera allt högre slag av medvetenhet, tills en dag intuitionens värld öppnar sig för honom och han själv får möjlighet att konstatera fakta om verkligheten och livet samt studera sina föregående inkarnationer såsom människa.

²¹Han inser då också, hur hopplöst det är för människan att med sina otillräckliga medel förvärva denna kunskap, hur nästan omöjligt det är för de flesta att ens fatta den. De utgå från sitt eget lilla tros- eller tankesystem och inbilla sig därmed kunna bedöma allt. Han inser, att

människornas medvetenhetsliv, fränsett konstaterandet av fakta i synliga fysiska världen, består av emotionala illusioner och mentala fiktioner. Han inser också, hur lönlöst det är att som Platon antyda tillvaron av en idealens värld. Nu vet han att den finns.

²²Såsom kausaljag förvärvar han kunskap om livslagarna och förmåga att med tillspetsad målmedvetenhet förnuftigt tillämpa denna kunskap. Han inser, att okunnighetens misstag ifråga om dessa lagar icke äro brott mot gudomen, att allt gott och ont, som möter människan, är hennes eget verk.

²³Han träder i förbindelse med dem i högre riken och erhåller av dem de fakta han ytterligare behöver men ej själv kan konstatera. Han förvärvar efterhand de tolv essentiala egenskaper som möjliggöra hans övergång till femte naturriket. De finnas angivna i den esoteriska berättelsen om Herakles' (Hercules') tolv arbeten, totalt förvanskade i exoteriska legenden.

²⁴Människans fem höljen ha alla sin egen medvetenhet och sina egna tendenser. Organismens äro arvet från föräldrarna. De egenskaper och förmågor etc., jaget förvärvar i emotional- och mentalhöljerna, motsvaras av ett knippe atomer (sanskrit: skandhaer), uppbevaras av kausalhöljet och användas vid reinkarnationen. Det är jagets uppgift att lära sig behärska höljen, så att de foga sig efter jagets vilja. Det är ingen lätt uppgift, enär höljenas tendenser äro resultat av vanor från tusentals inkarnationer. Det emotionala behärskar det fysiska på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Det återstår att behärska det emotionala med det mentala. Och därtill fordras mer än goda föresatser. Det kan taga många liv, efter det man insett denna nödvändighet.

²⁵När individen lämnar sin utslitna organism med dess eterhölje, fortsätter han leva i sitt emotionalhölje. När detta upplöses, fortsätter han i sitt mentalhölje. När även detta upplöses, avvaktar han, sovande i sitt kausalhölje, återfödelsen till fysiska världen. Fysiska världen är den ojämförligt viktigaste, eftersom i denna alla mänskliga egenskaper måste förvärvas, endast i den har han möjlighet att frigöra sig från emotionala illusioner och mentala fiktioner. Livet mellan inkarnationerna är en viloperiod, i vilken människan icke lär något nytt. Ju förr jaget kan befria sig från sina inkarnationshöljen, desto snabbare utvecklas det.

²⁶Samtidigt med att i den s.k. dödsprocessen eterhöljet frigör sig från organismen, frigör sig emotionalhöljet från eterhöljet, vilket kvarstannar i organismens närhet och upplöses med den.

²⁷Människans liv i emotionalvärlden kan te sig totalt olika för individerna, beroende på deras utvecklingsnivå.

²⁸Emotionalvärlden har, liksom fysiska världen, sex allt högre regioner. Från början äro de flesta numera objektivt medvetna i de tre regioner som motsvaras av fysiska världens tre lägsta. (Däremot förblir mentalmedvetenheten fortfarande subjektiv.) Föremålen i dessa regioner äro materiella motsvarigheter till fysiska världens materieförmer, varför nykomlingen ofta tror sig fortfarande leva i fysiska världen. Individen kan också under första perioden sällskapa med sina vänner i fysiska världen, när dessa sova. Utan esoterisk kunskap tror han, likt alla andra, att högsta regionen i denna hans nya värld är "himlen och hans slutmål i evigheten".

²⁹Emotionalhöljet upplöses efterhand: först dess lägsta molekyllager, därefter näst lägsta etc. När de tre lägsta blivit upplösta, har individen ingen möjlighet till kontakt med synliga fysiska världen. De finnas, som redan i fysiska dödsprocessen kunna frigöra sig från sitt emotionalhöljes tre lägsta molekyllager.

³⁰I emotionalvärldens tre högsta regioner äro förefintliga materieförmerna fantasiskapelser av individer i dessa regioner. Emotionalmaterien formar sig nämligen efter medvetenhetens minsta vink, utan att de okunniga förstå orsaken eller kunna fatta, hur det gått till. Något egentligt nytt lär individen sällan i emotionalvärlden och aldrig i mentalvärlden.

³¹Emotionalhöljets livslängd kan variera lika mycket som organismens.

³²Efter emotionalhöljets upplösning lever individen i sitt mentalhölje ett absolut subjektivt tankeliv utan aning om omöjligheten till uppfattning av några objektiva företeelser i denna värld. Men förnimmelsen av realitet, salighet och fullkomlighet, allvetenhet och allmakt är absolut. Alla hans fantasier bli för honom absoluta realiteter. Allt han önskar sig finns där i samma ögonblick, och alla hans vänner, alla mänsklighetens ”store” äro hos honom, lika fullkomliga.

³³Mentalhöljets självständiga livslängd kan variera från någon minut (hos barbaren) till tusentals år. Allt beror på hur mycket individen under fysiskt liv insamlat av ideer och dessas vitalitet. Enligt uppgift skulle Platon ha material att bearbeta för tio tusen år.

³⁴Vid mentalhöljets upplösning försjunkar individen i sitt kausalhölje i drömlös sömn, som varar tills tiden för återfödelse är inne och ett foster formats åt honom i en fysisk moders kropp. Han vaknar med begär efter nytt liv och formar instinktivt med hjälp av kausalhöljet nya mental- och emotionalhöljen, de nödvändiga förbindelselederna. Det blir det uppväxande barnets sak att med hjälp av latent aanlagen utveckla medvetenhetsförmågan i dessa.

³⁵Utan förvärv i fysisk existens av kausalideernas intuition är medvetet kausalt liv uteslutet. (Det är för övrigt i det fysiska allting måste förvärvas.) Monadens medvetenhetskontinuitet genom minnet i dess upplösta inkarnationshöljen har gått förlorad. Kausalhöljet däremot bevarar minnet av alla inkarnationerna såsom människa med gjorda erfarenheter, förvärvat insikt och förståelse, egenskaper och förmågor. Allt finns såsom anlag i nya inkarnationer. Hur mycket eller rättare hur litet av allt, som på nytt aktualiseras, beror på individens nya tillfällen till återerinring och utvecklandet av latent egenskaperna.

1.35 Femte naturriket

¹Endast de individer, som nått högsta kosmiska världen, ha absolut (100- procentig) kunskap om hela kosmos och om de tre aspekterna (materien, rörelsen och medvetenheten).

²Liksom människorna måste få kunskap om högre världar av individer i femte naturriket, måste dessa i sin tur få kunskap om ännu högre världar och tillvaron i dess helhet av individer i sjätte naturriket etc. genom hela serien allt högre riken. Men alla få endast den kunskap de behöva för förståelse av verkligheten, för fortsatt utveckling, som de ej själva kunna förvärva. Alla individer i högre riken äro forskare i sina världar och ha att förvärva egen kunskap om allt i dessa och lära sig friktionsfritt tillämpa kunskapen om de natur- och livslagar som äro konstanta i deras världar.

³Genom essentialiseringen förvärvar kausaljaget ett hölje av essentialmateria och övergår därmed från fjärde till femte naturriket.

⁴Femte naturriket består av dels 46-jag (essentialjag) med hölje och medvetenhet i planetens essentialvärld, dels 45-jag med hölje och medvetenhet i solsystemets superessentialvärld.

⁵Essentialhöljets medvetenhet är enhetsmedvetenhet. Individen vet sig vara sitt eget jag med oförlorbar självidentitet men dessutom ett större jag med alla monader i de fem naturrikena; upplever, när han så önskar, andras medvetenhet som egen medvetenhet. ”Droppmedvetenheten har blivit ett med oceanmedvetenheten.” ”Föreningen med gud” är jagets förvärv av enhetsmedvetenheten.

⁶I alla lägre världarnas (47–49) atomer finnas essentialatomer med passiv medvetenhet, vilka kunna aktiveras av vibrationer utifrån (gud immanent). Först på högre emotionalstadiet är individen tillräckligt utvecklad för att alls någon gång kunna förnimma dessa vibrationer.

⁷I gnostikernas hemliga kunskapsorden kallades 46-medvetenheten för ”sonen” eller ”Christos” och 43-medvetenheten för ”fadern” eller ”den store timmermannen”.

⁸46-jaget är allvetande i världarna 46–49. Allvetenhet betyder icke, att individen vet allting om allt, utan äger förmågan att vid behov snabbt taga reda på allt han önskar veta i sina världar, oberoende av rum och förfluten tid.

⁹Först essentialmedvetenheten kan bli medveten i fysiska, emotionala och mentala atomerna. Dittills var subatomiska molekyllarmedvetenheten högsta slag av medvetenhet i de olika världarna. Efter förvärv av dessa slag av atommedvetenhet kan monaden identifiera sig med dessa världars totalmedvetenhet och dessas oförfalskade minnen av förfluten tid.

¹⁰Såsom essentialjag måste individen genom egen forskning själv förvärva fullständig kunskap om allt väsentligt i de mänskliga världarna (47–49).

¹¹Essentialmonaderna bilda ett eget kollektivväsen med gemensam totalmedvetenhet.

¹²Essentialjaget behöver icke vidare inkarnera, eftersom det icke har något mer att lära i människans rike. Det inkarnerar emellertid ofta för att på alla sätt och genom personlig kontakt hjälpa dem som förbereda sig för uppgåendet i högre rike. Till tack få de räkna med att bli oförstådda, förtalade och förföljda, särskilt av dem som med den vanliga inbilska självöverskattningen tro sig färdiga och misslyckas vid de prov de aningslöst få genomgå.

¹³När mänskligheten kommit till insikt om sin nästan totala livsokunnighet och sin oförmåga att lösa problemen och leda utvecklingen, äro till och med 45-jag och ännu högre avatarer beredda inkarnera, ifall deras hjälp påkallas av åtminstone en avsevärd procent av mänskligheten. Innan dess skulle det vara ett meningslöst offer.

¹⁴Essentialjagets uppgift för egen del blir icke endast att lära om i alla avseenden utan att efterhand förvärva medvetenhet i sitt höljes sex molekyllarslag och därvid ersätta lägre med högre, tills höljet består uteslutande av essential atommateria. När detta fullbordats, begynner individen en motsvarande aktiverings- och medvetenhetsprocess i 45-världen för att bli ett 45-jag.

¹⁵Superessentialjaget får ständigt på nytt uppleva, hurusom icke endast i bokstavlig utan även i symbolisk mening lägre världars ljus är högre världars mörker. Ett 45-jag förhåller sig i medvetenhetshänseende till en människa som en människa till en växt.

¹⁶I en del esoterisk litteratur kallas essentialitet för ”kärlek och visdom”, superessentialitet för ”vilja”. Dylika beteckningar äro minst sagt missvisande. Oförmågan att finna nya beteckningar är märklig, då minsta tekniska nyhet kan få en egen.

¹⁷Att om essentialitet använda ordet ”kärlek” och samtidigt säga, att människan icke vet vad kärlek är, ger ingen klarhet. Men begreppsförvirringen blir så mycket större, så att människorna genast äro färdiga påstå, att människan ej kan älska. Mänsklig kärlek är attraktion (fysisk, emotional och mental). Tyvärr kan den, om den ej är äkta, slå om i repulsion. För essential medvetenhet finns varken attraktion eller repulsion utan endast oskiljaktig enhet med allt, vilja till enhet.

¹⁸Beteckningen ”vilja” om superessentialitet är lika hjälplös. Den kan på sin höjd bli gamla filosofiska betydelsen, att vilja är medvetenhetens relation till ett ändamål. Men det får nog sägas vara en torftig upplysning.

¹⁹46-medvetenheten betecknas lämpligen som världsmedvetenhet

45-medvetenheten som planetmedvetenhet

44-medvetenheten som interplanetarmedvetenhet

43-medvetenheten som solsystemmedvetenhet.

²⁰Essentialjaget vet Lagens orubblighet och ofrånkomliga rättvisa, livets gudomlighet och alla monaders oförstörbarhet. Det vet, att livet är lycka och att lidande finns endast i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta molekyllarslag (49:5-7, 48:5-7) och då endast som dålig skörd av dålig sådd.

1.36 Sjätte naturriket eller första gudomsriket

¹Till lägsta gudomsriket (även kallat manifestariket) räknas de individer som förvärvat höljen och medvetenhet i de två högsta solsystemvärldarna (43 och 44). Till deras förfogande stå solsystemets två högsta kollektivmedvetenheter. De äro allvetande inom solsystemet, oberoende av rummet i detta klot och dess förflutna tid. Att de fullständigt behärska materie-

och rörelseaspekterna och Lagen inom världarna 43–49 torde inses.

1.37 Kosmiska riken

¹Om dessa sex allt högre gudomsriken inom de 42 högsta atomvärldarna veta vi, att de finnas till, att de utgöra en fulländad kosmisk organisation, som arbetar med ofelbar precision efter tillvarons alla natur- och livslagar.

²I kosmos förvärvar individen inga egna höljen. Han övertar någon hög funktion och slutligen högsta funktionen i sin värld med dess kollektivmedvetenhet och identifierar sig med denna värld såsom eget hölje.

³Individerna i andra gudomsriket sträva efter allvetenhet i världarna 36–42 (nu som först ”kosmisk medvetenhet”), i tredje gudomsriket i 29–35 etc.

⁴De som nått högsta världen, ha befriat sig från all involvering i materien och såsom fria monader (uratomer) lärt känna sig själva såsom det urjag de alltid varit. Deras aura är såsom en kosmisk jättesol, och de utstråla en energi såsom all krafts urkälla.

⁵De kunna, om de så önska, med en kollektivitet utträda ur sin kosmos och börja bygga en ny kosmos i urmateriens oändliga kaos.

1.38 Planethierarkien

¹Individerna i femte och sjätte naturriket utgöra vår planets hierarki med förvärvad atommedvetenhet i planetvärldarna 46 och 45 samt 44 och 43.

²Hierarkien är indelad i sju departement. Varje departement arbetar med sin specialiserade energi, fungerande enligt solsystemiska periodicitetslagen.

³Hierarkien övervakar evolutionen inom lägre riken. Den intresserar sig särskilt för dem på humanitetsstadiet, som med tillspetsad målmedvetenhet vilja söka förvärva de tolv essentiala egenskaperna för att bättre kunna tjäna livet. De kvalificera sig därmed för femte riket.

1.39 Planetregeringen

¹I planetregeringen kunna ingå individer, som uppnått andra gudomsriket. Planetregeringens chef tillhör tredje riket.

²Som alla regeringar i ännu högre riken kan den indelas i tre huvuddepartement, handhavande de tre fundamentala funktionerna berörande materie-, rörelse- och medvetenhetsaspekterna. De ha högsta ansvaret för att alla hithörande naturprocesser försiggå med ofelbar precision. De tillse att alla få vad de behöva för sin medvetenhetsutveckling och vederfaras oblidkelig rättvisa enligt lagen för sådd och skörd.

³I sin förbindelse med människor antaga gudarna mänsklig idealgestalt, ett permanent hölje av fysisk atommateria, såsom ankare också för deras fysiska medvetenhet, ett hölje som lätt kan göras synligt för alla.

1.40 Solsystemregeringen

¹För att kunna ingå i solsystemregeringen fordras att ha uppnått tredje gudomsriket. Den övervakar givetvis allt inom solsystemet, mottar direktiv från högre regeringar och ger direktiv till planetregeringarna.

²Den förmedlar även mottagen kunskap om kosmos och Lagen i den mån detta är nödvändigt för fullgörandet av funktionerna.

³Lagen för självförverkligande har sin giltighet i alla riken, och alla individer ha att med sina möjligheter utforska sina världar och lära sig tillämpa vunnen kunskap och insikt.

1.41 LAGEN

¹Lagen är sammanfattningen av alla natur- och livslagar: materiens, rörelsens och medvetenhetens konstantrelationer – uttryck för urmateriens väsen och allsmåktiga, outtömliga, evigt dynamiska urkraftens blinda sätt att verka i naturens och livets orubbliga och oundvikliga konstantrelationer.

²Av denna Lag har vetenskapen ännu icke utforskat mer än en försvinnande bråkdel.

³Det finns lagar i allt och allting är uttryck för lag. Gudarna själva äro underkastade Lagen. Allmakt är möjlig endast genom absolut felfri tillämpning av samtliga lagar.

⁴I urmaterien (de gamles kaos) komma inga lagar till synes. De visa sig endast i samband med atomernas sammansättningar i kosmos.

⁵Ju mera subjektiva och objektiva medvetenhetens gränser vidgas, desto fler lagar upptäckas. Endast monaderna i högsta gudomsriket ha kunskap om och kunna med osviklig precision rätt tillämpa samtliga universums lagar.

⁶Naturlagar avse materien och rörelsen, livslagar medvetenhetsaspekten.

⁷De för människorna viktigaste livslagarna äro: frihetslagen, enhetslagen, utvecklingslagen, självlagen (lagen för självförverkligande), ödeslagen, skördelagen och aktiveringslagen.

⁸Frihetslagen anger, att varje monad är sin egen frihet och sin egen lag, att frihet förvärfvas genom lag, att frihet är rätt till egenart och aktivitet inom gränserna för allas lika rätt. (Nyfikenheten på andras själsliv är fatalt misstag.)

⁹Enhetslagen anger, att alla monader utgöra en enhet och att varje monad för överindividuell medvetenhetsexpansion måste förverkliga sin enhet med allt liv.

¹⁰Utvecklingslagen anger, att alla monader utveckla sin medvetenhet, att krafter finnas, som verka på olika sätt mot livets slutmål.

¹¹Självlagen anger, att varje monad själv måste förvärva alla för allvetenhet och allmakt erforderliga egenskaper och förmågor; från och med människoriket: förståelse av lagar och därav följande ansvar.

¹²Ödeslagen anger vilka krafter, som påverka individen med hänsyn till nödvändiga erfarenheter.

¹³Skördelagen anger, att allt gott och ont vi varit upphov till i tankar, känslor, ord och gärningar få vi tillbaka med samma effekt. Varje medvetenhetstyttring har sin verkan i flerfaldiga avseenden och medför antingen god eller dålig sådd, som skall mogna till skörd en gång.

¹⁴Aktiveringslagen anger, att individuell utveckling är möjlig endast genom självinitierad medvetenhetsaktivitet.

¹⁵Utförligare redogörelse för livslagarna finns i *De vises sten* av Laurency. De för individen viktigaste äro frihetslagen, enhetslagen, självlagen och aktiveringslagen och särskilt de två första.

¹⁶Livslagarna möjliggöra största möjliga frihet åt envar och ofelbar rättvisa för envar. Frihet eller makt är individens gudomliga, omistliga rätt. Den förvärfvas genom kunskap om Lagen och genom lagarnas ofelbara tillämpning. Frihet (makt) och lag förutsätta varandra. Utveckling innebär ändamålsenlig aktivitet i enlighet med Lagen. Annars skulle kosmos urarta i kaos.

¹⁷Utvecklingen hos monader med repellerande grundtendens kan taga fel riktning och visa sig redan i växtlivets parasitliv och djurrikets (och människans) rovliv. Omedvetet, och i ännu högre grad medvetet, intrång i monadens evigt omistliga, okränkbara gudomliga frihet, begränsad av allt levandes lika rätt, resulterar i kamp för tillvaron och livets grymhet.

¹⁸Liv är glädje, lycka, sällhet i mentalvärlden och alla högre världar. Lidande finns endast i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta regioner.

¹⁹Ont är alla misstag ifråga om Lagen, särskilt repellerande tendensen (hatet) i alla dess otaliga former.

²⁰Allt gott och ont, som möter individen, är hans eget verk, resultatet av hans egen tillämpning av hans begränsade uppfattning om rätt och orätt. Alla få skörda vad de sått i föregående liv och ofta i samma liv. Ingenting kan hända individen, som han ej förtjänat genom att trotsa Lagen.

²¹”Mänskliga dubbelnaturen” visar sig i konflikten mellan ”högre och lägre jaget”, mellan kausalmedvetenhetens ofrånkomliga kausala ideal, som individen förr eller senare kan förverkliga, och ”ofullkomliga personligheten” i inkarnationshöljerna (de egenskaper jaget förvärvat på lägre stadierna). Det hör med till fullständiga livserfarenheten att jaget en gång haft alla dåliga egenskaper och fått skörda följderna.

²²Människan lär, om än otroligt långsamt, av egna erfarenheter och genom att skörda vad hon sått. Människan inkarnerar, tills hon lärt allt hon måste lära och skördat allt hon sått till sista kornet. Ju högre utvecklingsstadium ett väsen uppnått, desto större effekt får dess misstag ifråga om Lagen och desto större effekt den kränkning för vilken det utsatts. Orättvisa i något som helst avseende är absolut utesluten, och talet därom är okunnighetens och avundens talesätt.

²³Okunnighet, laglöshet, suveränt godtycke följas åt. I den mån människan når allt högre nivåer, inser hon lags nödvändighet och ändamålsenlighet, söker skaffa sig kunskap om natur- och livslagar samt strävar att förvärva förmågan att på förnuftigt sätt tillämpa vad hon vet. När människan kan detta, är hon icke endast lärd utan även vis.

²⁴Okunnigheten tror sig kunna vara laglös, vägra skaffa sig kunskap om och rätt tillämpa natur- och livslagar. Naturens lag för orsak och verkan, livets lag för sådd och skörd, lär så småningom den okunnige och mest livstrotsige genom otalet smärtsamma erfarenheter vad som är förnuftigt och nödvändigt. Den okunnige måste bibringas kunskap om lags ofrånkomlighet och den ovillige läras att icke inkräkta på allas lika rätt.

²⁵Alla moralister (evangeliets fariseer) kränka frihets- och enhetslagen genom sina eviga kränkningar av individens personliga okränkbarhet (sin skvalleraktighet, sina förmyndarefasoner, sitt intrång i privatlivets helgd). Individen har livets gudomliga rätt att vara just sådan han är med alla sina brister, fel och laster, att tänka, känna, säga och göra som han finner för gott, så länge han icke därmed inkräktar på andras lika rätt till samma okränkbara frihet.

²⁶På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium saknas förståelse för individens rätt till absolut integritet. Hur andra leva angår icke oss, och alla domar äro fatala misstag. Det borde åtminstone de s.k. esoterikerna förstå, men det tycks dröja, innan de lärt sig att icke lägga sig i andras affärer. Det hör med till konsten att tiga.

²⁷Mänskliga rätts- och samhällssystem komma ständigt att ändras, tills det slutgiltigt utformade lagsystemet överensstämmer med livslagarna, livsutvecklingen och livets mål.

1.42 Framtidens vetenskap

¹Hylozoiken, det av 46-jaget Pytagoras utformade mentala kunskapssystemet, är det enda esoteriska system som redogör för tillvarons treenighet och därmed för planethierarkiens grundsyn på tillvaron. Det är Pytagoras vi ha att tacka för de verklighetsbegrepp som utgöra nödvändiga grunden för vetenskapligt betraktelsesätt. Det var också Pytagoras' avsikt att med andliga materialismen lägga den orubbliga grunden för framtidens vetenskap.

²Av tillvarons tre aspekter är materiaspekten den enda, som möjliggör vetenskaplig exakthet. Varken medvetenhetsaspekten eller rörelseaspekten kan lämna lika logiska förklaringsgrunder. Därpå äro såväl yogafilosofien som gamla och nya ”ockulta” systemen bästa bevisen.

³De flesta ”överfysikens” system, som i vår tid sett dagen, passa bäst för emotionalister, vilka icke behöva klarhet, icke ens önska sådan, enär klarhet utgör hinder för mystikernas behov av emotionalmedvetenhetens ohämmade fantasiexpansion i oändligheten.

⁴Det är uppenbart att filosofiskt och vetenskapligt skolade intelligentian icke offerar tid och möda på så oklara system, särskilt som esoteriken, vilket alla människor sedan länge vetat, av alla religiösa, filosofiska och vetenskapliga auktoriteter förklarats vara mystagogers andliga hopkok.

⁵Den som tillgodogjort sig innehållet i ”Verklighetsproblemen”, har sedan ingen svårighet att upptäcka de äldre systemens mentala brister. Med dylik jämförelse bör emellertid den esoteriskt oskolade vänta, tills hylozoiken grundligt bemästrats, enär annars begreppsförvirring lätt blir följd. Det var för att undvika dylik, som i äldre tider ingen fick tillhöra två kunskapsordnar.

⁶Kapitlen 1.4–1.41 är hylozoikernas ”lilla katekes”.

1.43 Slutord

¹Religionens emotionala uppgift har varit att befria människan från fruktan och oro, ge henne tilltro till livet och det godas makt, och mystiken inom alla religioner har haft till uppgift att skänka bestående sällhet och ”frid som övergår allt förnuft”.

²Vetenskapens uppgift är att utforska fysiska men icke överfysiska verkligheten. Utan esoteriska fakta förblir mänskligheten okunnig om 46 av de 49 kosmiska världarna, kan vetenskapen utforska endast den 49:e.

³Filosofien, esoteriken och antroposofien ha sysslat med tillvarons problem. Den stora skillnaden mellan filosofer och esoteriker är, att filosoferna i stort sett varit subjektivister, förlitande sig på sina spekulationers riktighet, under det att esoterikerna varit objektivister, som byggt sina system på fakta.

⁴I det fallet var antroposofen Steiner en esoteriker. Vad som utgjorde skillnaden mellan Steiner och esoterikerna var, att esoterikerna godtogo övermänskliga fakta endast från planethierarkien, under det att Steiner trodde sig om att själv kunna konstatera även sådana, en uppenbar orimlighet. De finnas icke heller i ”akashakrönikan”.

⁵Vad man kan invända mot teosoferna är, att de saknat erforderlig filosofisk och vetenskaplig utbildning och att deras framställningar av esoteriken oftast varit ointelligenta och i varje fall otillräckliga och därför verkat kvasi. Teosoferna ha icke heller klargjort den väsentliga och principiella skillnaden mellan yogafilosofien och esoteriken. Det är icke riktigt, som Blavatsky gjorde gällande, att all överfysisk kunskap kommit från ”Indien”. Den har kommit från planethierarkien, och dess esoteriska kunskapsordnar ha funnits bland alla folk, som nått en tillräckligt hög nivå för att kunna förnuftigt fråga efter livets mening och mål.

⁶Esoterikern har definitivt lämnat illusionernas och fiktionernas värld, som mänskligheten föredrar att leva i, för att inträda i verklighetens.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Verklighetsproblemen, del ett* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Kunskapen om verkligheten*.

Första upplagan 1961, andra upplagan 1982, tredje upplagan 2011.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1982 och 2011.